38. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM Ára: 3,– Ft 1982. MÁRCIUS 4.

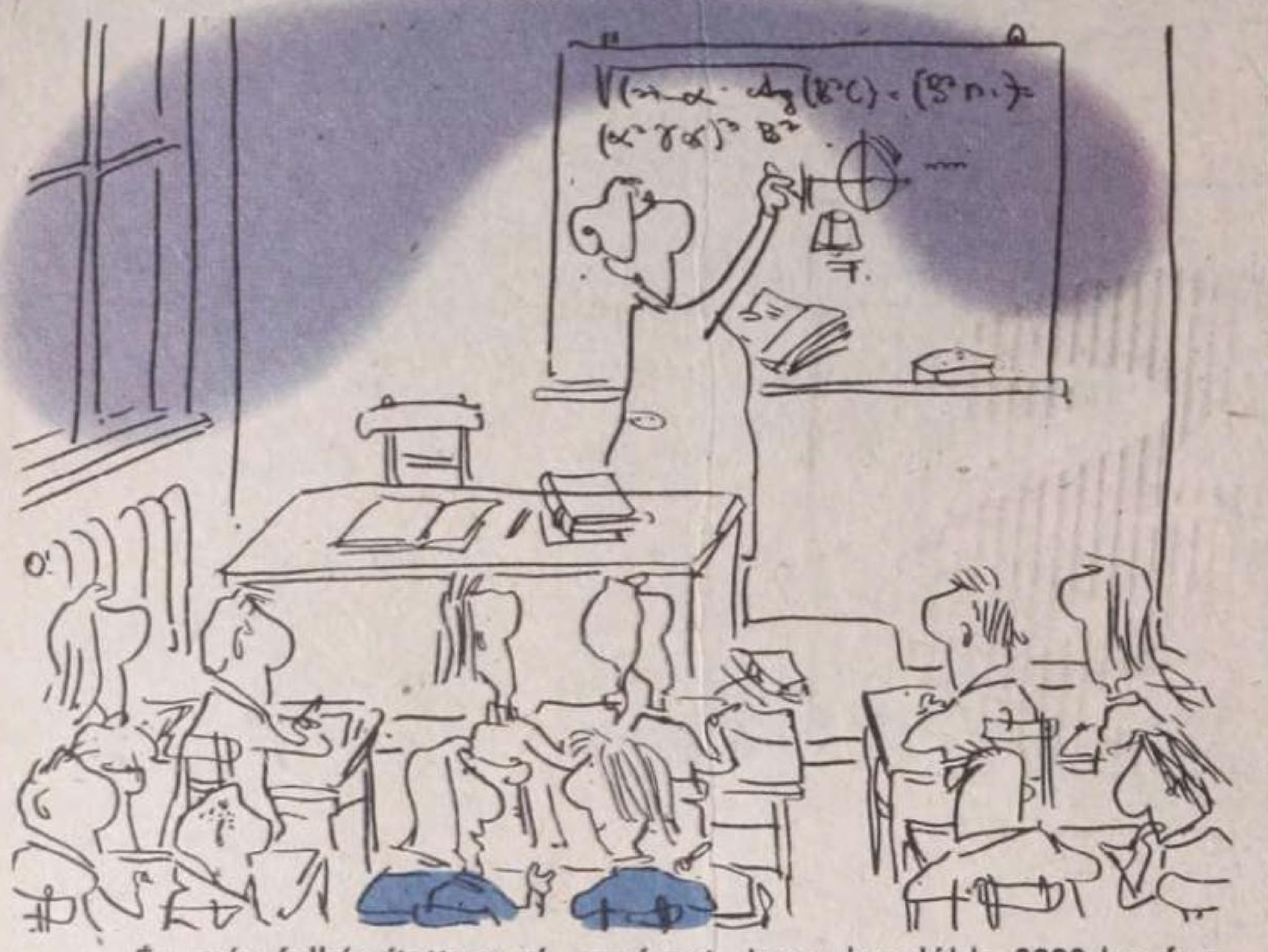
Ludas Matyi

HÉTVÉGI HŐLÉGBALLON

– Szegény mama, folyton főz!

ÉRETTSÉGI FELKÉSZÜLÉS

– Én már felkészítettem rá anyámat, hogy legalább 3000-be fog kerülni a kosztüm!

Hosszan eltartható száraz kenyér

Honfiúi büszkeséggel fogadtam a hírt, hogy egy bécsi cég kenyeret vásárol tőlünk. Megvallom, a honfiúi büszkeség mellett az is fűtött, hogy végre konvertibilis helye lesz az el nem adott száraz kenyérnek, amit – főleg több napos ünnep után – teherautók gyűjtenek össze az üzletekből. De aztán megtudtam, hogy nem ezért a kenyérért kénytelenek sorban állni a bécsi asszonyok: kukoricás kenyeret exportálunk nekik. Olyan kukoricás kenyeret, amitől nálunk sokan undorral elfordulnak, mondván, ez valamiféle háborús műkenyér. Lám, az osztrák vevőnek ez is jó, sőt delikátesz, csak néhol kapható, mivel az export mennyisége nem jelentős.

Én szívesen megeszem a kukoricás kenyeret, sőt a jóval drágább sajtos kenyeret is (amire valaki azt mondta: micsoda hülyeség, már azt sem tudják, hogy nem bele, hanem rá kell tenni a sajtot?). És kedvelem a lenmagos kenyeret is, mindezek ugyanis nemcsak jóízűek és egészségesebbek, hanem „hosszan eltartható kenyérfajták", így végeredményben nem drágábbak, mintha kőkeményen kidobom a vekni felét. És meguntam már a meddő vitát arról, hogy mikor friss egy kenyér. Mert hiába állapítom meg, hogy nem friss, a sütőipar a szabvánnyal válaszol: a kenyér a sütéstől számított 72 órán belül friss és forgalomba hozható. Már-már szóvá akartam tenni, hogy azért 72 óra – ami olykor 75, vagy talán 80 is – sok, de a Fővárosi Sütőipari Vállalat vezérigazgatója torkomra forrasztotta a szót. A Népszabadságnak így nyilatkozott: „Van néhány nagyhatalom, mint a Sugár, a Skála, vagy a Battyhány téri ABC, amely csak friss kenyeret kér és elvárja, hogy meleget kapjon." Félreértés elkerülése végett: a nagyhatalom kifejezést nem dicséretnek szánta a vezérigazgató. Hát ha a nagyhatalmak az ilyen agresszió miatt a közvélemény előtt kapnak hideget és meleget (az utóbbit nem kenyérben), jobb, ha mint igen kishatalom csendben maradok. És maradok a több napig friss kukoricás, sajtos, lenmagos kenyérnél. Ha hozzájutok. Ezekből ugyanis kevés van és kevés üzletben, hamar elkapkodják. A legutóbb sikerült elkapnom a polcról egy szépen becsomagolt sajtos kenyeret a nagykörúti Csemege Áruházban: otthon derült ki, hogy száraz. Mert egyszer az is elszárad. Megmutattam egy darabot belőle egy szakembernek, szerinte legalább egy hete sütötték. Úgy látszik, mi már feltaláltuk a raktárban hosszan eltartható kenyeret is.

Három esztendőm letelvén, remélem az idén eljutok Bécsbe. Elsőnek a friss magyar kenyeret keresem meg. Nem tudom, mennyi schillingem megy el rá, de minden más, ami kell, úgyis kapható itthon.

Földi Iván

Anti Urbe

Gábor Andorról, hajdani főszerkesztőnkről mesélik, hogy ilyentájt, március elején, mindig megkérdezte kollégáitól: mit gondoltok, fiúk, az idén ki kapja meg az én Kossuth-díjamat? Gábor Andor, mint tudjuk (de valóban tudjuk-e?), kiváló költő volt; nagyszerű publicista, író, színpadi szerző, esztéta, műfordító; s nem rangsorolásból, csupán szerénységből hagyva hátulra: humorista is, vicclap alapító és szerkesztő. Megszolgált Kossuth-díját csak késve, csak holtan kaphatta meg. Hja, a vicclapcsinálók érdemeit akkor még nem méltányolták. A hajdani díjvárományos Gábor Andor azóta maga is névadó lett, a róla elkeresztelt díjat kétévenként osztják. Csak a véletlen műve lehet, hogy ezt a díjat még egyszer sem kapta humorista, vicclapcsináló.

Nem a sértődöttség beszél belőlünk, dehogyis. Tisztában vagyunk vele, hogy bár hazánkban diadalmasan épül a közepesen fejlett szocializmus – díjakból, lakásból és banánból ma még nem juthat mindenkinek szükséglete szerint. A bőség örömteli zavara ez: túl sok az érdem, s túl kevés a díj. Új, s újabb díjakat kell alapítani! Lapunk ebben mindig is elöl járt, hadd emlékeztessek a tavaly először kiosztott Döbrögi-díjakra. Talán emlékeznek még a jó tíz évvel ezelőtti Arany Kukákra is, amelyekkel a várost beszemetelőket jutalmaztuk. Fel kellene újítani e régi kezdeményezést, magasabb szinten.

Arra gondolok, ha van **Pro Urbe** (A városért) kitüntetés, akkor miért ne lehetne **Anti Urbe** (A város ellen) is? Előbbit a város építőinek, szépítőinek adják – utóbbit azok kapnák, akik csúfítják, rongálják a várost.

Arra is van javaslatom, kik kapják meg elsőnek: az új Budapest Sportcsarnok berendezésének megrongálói. Papkatlan címmel nagy műsort rendeztek ott, 11 ezer fiatal részvételével. A másnapi újság megírta: minden rendben zajlott le, s ha akadt is néhány ifjú duhaj, társaik **leszerelték** őket. Harmadnap azt írta az újság, hogy valóban **leszerelték**, de nem a duhajokat, hanem a csaptelepeket, zárakat, fűtőtesteket, ám a kár így is **mindössze** harmincezer ...

Akkor talán nem is őket kellene megróni, hanem a Pesti Közvéleményt, amely nagyobb károkról tud, s regél. Negyednap százezrekről, ötödnap már milliókról beszéltek. S amikor hatodnap azt hallottam a villamoson, hogy földig rombolták, felszántották és sóval hintették be – a szívemhez kaptam. De szerencsére kiderült, hogy nem a Sportcsarnokról beszéltek, hanem Karthágóról ...

Radványi Barna

A LEGKISEBB FIÚ

– Megpróbálom, talán nekem sikerül megmenteni a Balatont!

– Mit bámul? Tudhatná, hogy a kisvállalkozásoké a jövő . . .

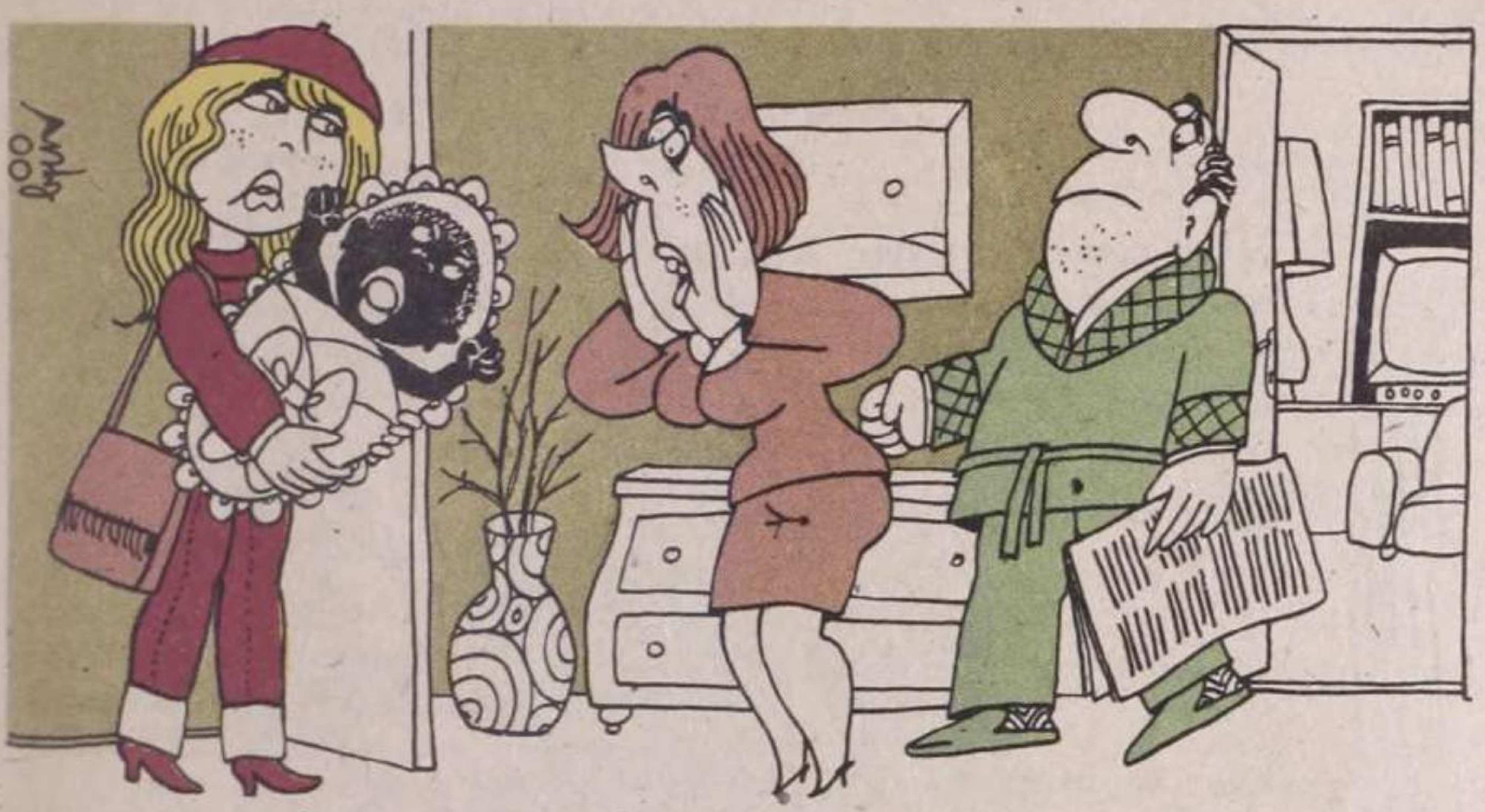
FOKOZÓDÓ OLAJSZENNYEZÉS

RÓMEÓ ÉS JÚLIA

– Nem megyek fel, így is azt mondják, hogy erkölcstelen a mai ifjúság.

KÜLFÖLDI LICENC

TRABANT A VÍZBEN

Két kagyló beszélget a Balatonban.

— Nem láttad Pistikét? — kérdi a mamakagyló. — Már egy órája elküldtem a boltba tíz deka amőbáért, rég vissza kellett volna érnie.

— Várj csak — mondja a papakagyló. — Nem ő üldögél ott a moszat alján? Nem, nem, tévedtem. Csak egy Trabant.

Szóval a Tarabant alatt beszakadt a jég és most mindenki mást mond.

A meteorológus: Még kemény télre számíthatunk. A Trabantok minden eddiginél mélyebben fúrják magukat a Balaton iszapjába.

A révkapitányság: Kihágásnak kell tekintenünk az esetet. Ha tilos nyáron motorcsónakkal, tilos télen Trabanttal is.

A vegyiüzem: Hogy-hogy? Fenolt nem, de Trabantot igen? Egy fillér nem sok, annyi bírságot 'sem fizetek többé környezetszennyezésért.

A lapok megírták, hogy bizonyos Máris Zoltán badacsonyi lakosról lenne szó, aki Trabant személygépkocsijával hajtott volna a Balaton jegére, horgászati célzattal. De én ebben nem hiszek.

Először is Trabanttal nem lehet pecázni. Nincs az az őrült hal, amelyik Trabantra harapna. Gilisztára igen, kukoricanokedlire igen, Trabantra nem, ez biológia. Másrészt igaz, hogy bohókás népség vagyunk, ménkű sok szamárságot elkövettünk az elmúlt száz esztendők során, de ez azért még honi viszonylatban is túlzás. Mert jó, hogy Mátyást is egyfajta jégfelületen választottuk királlyá, na de nem Trabanttal nagy jó zászlósuraim, nem Trabanttal . . .

Továbbá Máris szomszédnak is észlelnie kellett, hogy mostanában minden eddiginél olvadékonyabb az ájer minálunk. Munkahelyi demokrácia . . ., magánvállalkozás . . ., monddamitgondolsz . . ., fogdaholéred . . . szóval nem olyan maszszív már az a páncél, hogy csak úgy bolondmódra rá kelljen csörtetni.

Vagyis nagyon nem hazai gógyira vall ez az egész.

Hanem hát akkor ki lehetett, mégis?

Van egy sanda gyanúm, hogy René Terrasson keze van a dologban. René Terrasson — mint tudjuk — francia művészember. Néhány devizafillérnyi ráfordítással importáltuk, hogy merőben új Carment állítson az Opera — pardon, az Erkel Színház deszkáira, mert a régi már lyukas volt.

Nos, szavahihető tanúk állítása szerint René Terrasson rettenetesen jégre vitte a produkciót is, meg a közönséget is. Sikerült olyan mélyhűtött légkört teremtenie, hogy sokan már a második felvonás után kimentek az éjszakai fagyba — melegedni. A többit ki lehet számítani. A kritikus elolvassa most ezt a Trabant-ügyet a jéggel, kombinál és a fejéhez kap, miközben csupa szánom-bánom az arcocskája:

— Én tényleg azt mondtam menjen a víz alá, de nem gondoltam volna, hogy szó szerint veszi.

És most aztán hová-merre?

Elképzelhető, hogy ezzel merőben új koncepció született. A földalatti színház mintájára jégalatti opera. Carmen under Ice.

Kelen Péter légzőpalackkal és gumiuszonnyal tempózik be Keszthely felől. Bugyborékol:

— Bűvös erő volt e hínárban . . .

Gáti István Györök felségvizeiről érkezik, delfinezve, szigonnyal.

— Fel, könnyűbúvár, lődd le a csigát . . .

Vendégművészként fellép továbbá Faragó Tamás, Horkai György, Sudár Attila és Csapó Gábor. Hajóvonták találkozása tilos.

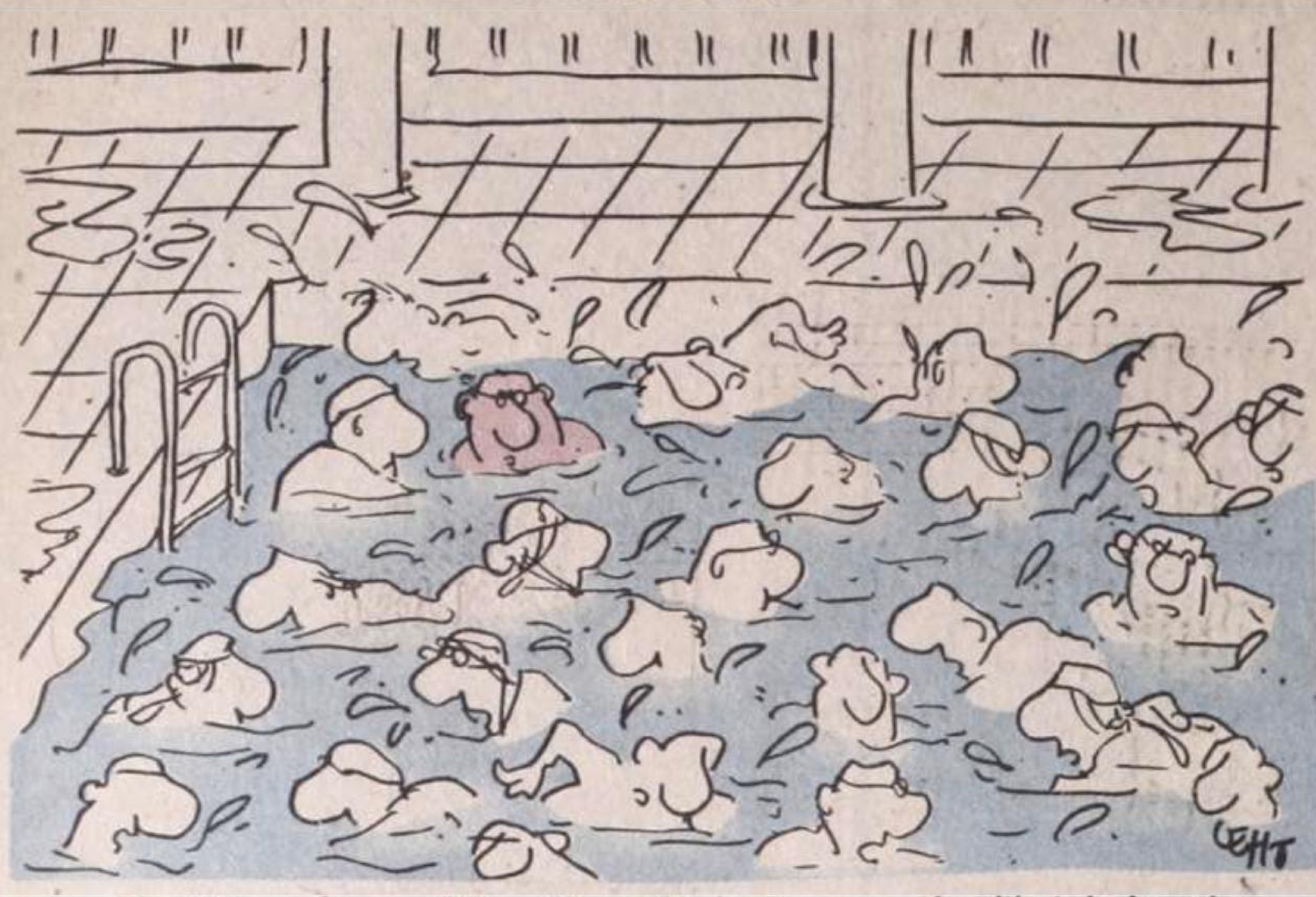
René Terrasson rendezői világának ismeretében mindez elképzelhető, de valahogyan mégsem az igazi. Akkor már olcsóbb, ha marad az a Trabant a parton.

Terrasson mestert a magam részéről mégis felmenteném. A pesti bemutató előtt Sanghajban állított színpadra egy Carment. Igazán nem tudhatta, hogy ekkora különbség van a kínai és a magyar jég között.

Mert a kínai jég — sosem olvad.

Peterdi Pál

UTÓGONDOZÁS

– Én állítom, hogy ettől a tömegtől kaptam a második infarktust!

SZAKMUNKÁSHIÁNY

– Ezért a pénzért magasabban kvalifikált munkaerőt nem tudtam szerezni . . .

SZILÁNKOK

FÉLTÉKENYSÉG

— Le mered tagadni, hogy 1932. február 4-én délelőtt fél tizenegykor csókolóztál valakivel?!

MÁV-PÉNZTÁR

— Kérek egy helyre két helyjegyet. Így szokás önöknél ugyebár?

VÁLÓOK

— Nem találom a feleségemben azt a fiatal lányt, aki volt ötven évvel ezelőtt.

LEVÉL

A férfi hazament. Egy cédulát talált a konyhakredencen. A felesége írta: „A vacsorád a frizsiderben van. Én Ferit választottam. Ne keress. Ha nem leszek vele boldog, éjfél után hazajövök."

SZERÉNYSÉG

— Nagy emberek kortársa vagyok. S ezzel be is érem.

KRITIKA

— Kaptam egy potyajegyet a színházba, de megmondom őszintén, annyit nem ért meg.

CSALÓDÁS

X azt mondja, az újabb csalódásaihoz keres alanyokat a magányosok klubjában.

FÉLÉNKSÉG

— Nem tud egy olyan fogorvost ajánlani, aki nem hajlandó rendbehozni a fogaimat?

NAGYVONALÚSÁG

— Vettem egy villamosjegyet, de nem utazom sehová. Én így támogatom az államot.

HIRDETÉS

SZERÉNY DÍJAZÁSÉRT EGYETÉRTEK BÁRKIVEL!

MEGALKUVÁS

— Nincs kölcsön százezer forintod elsejéig?

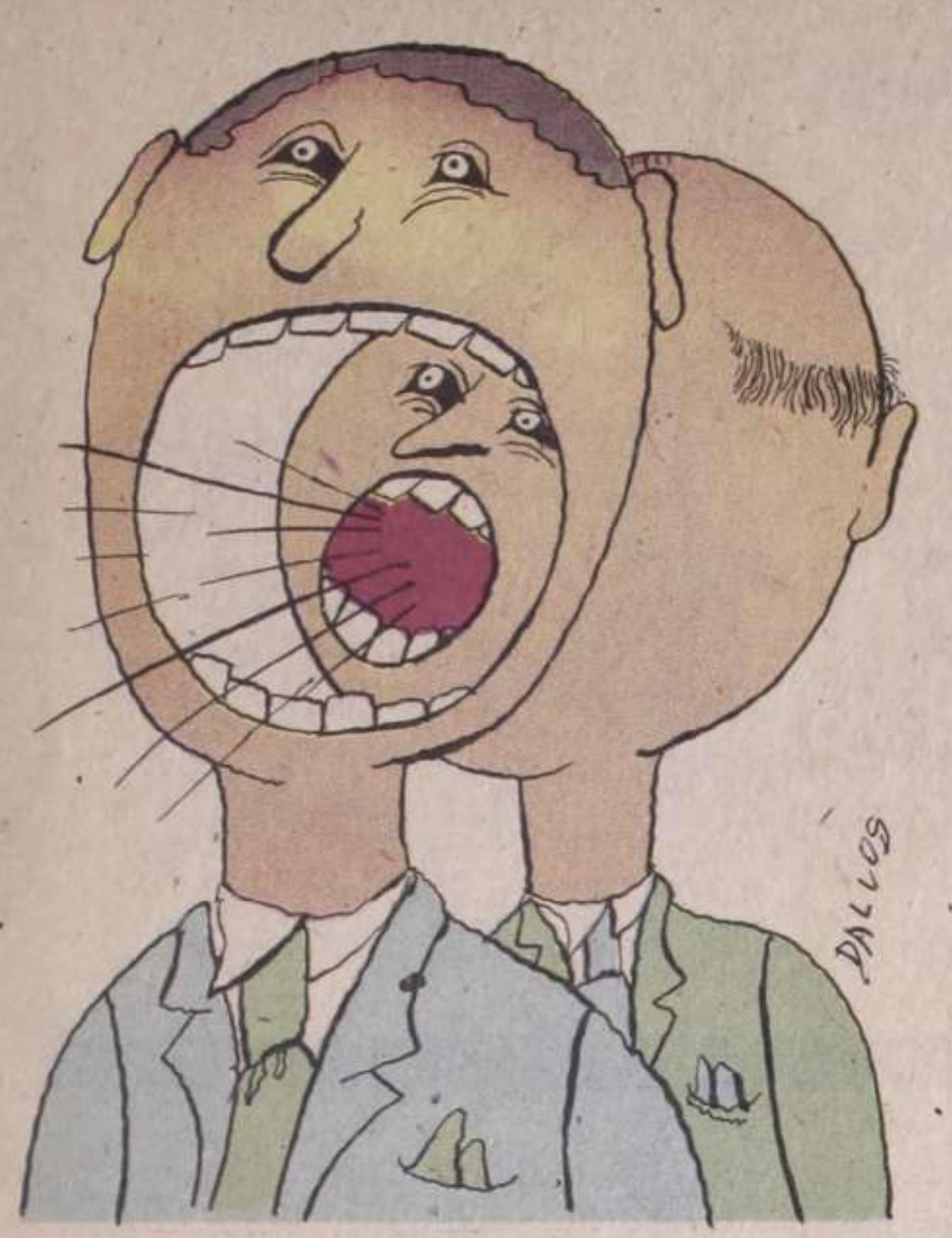
— Nincs.

— Jó, akkor tíz forinttal is beérem.

Galambos Szilveszter

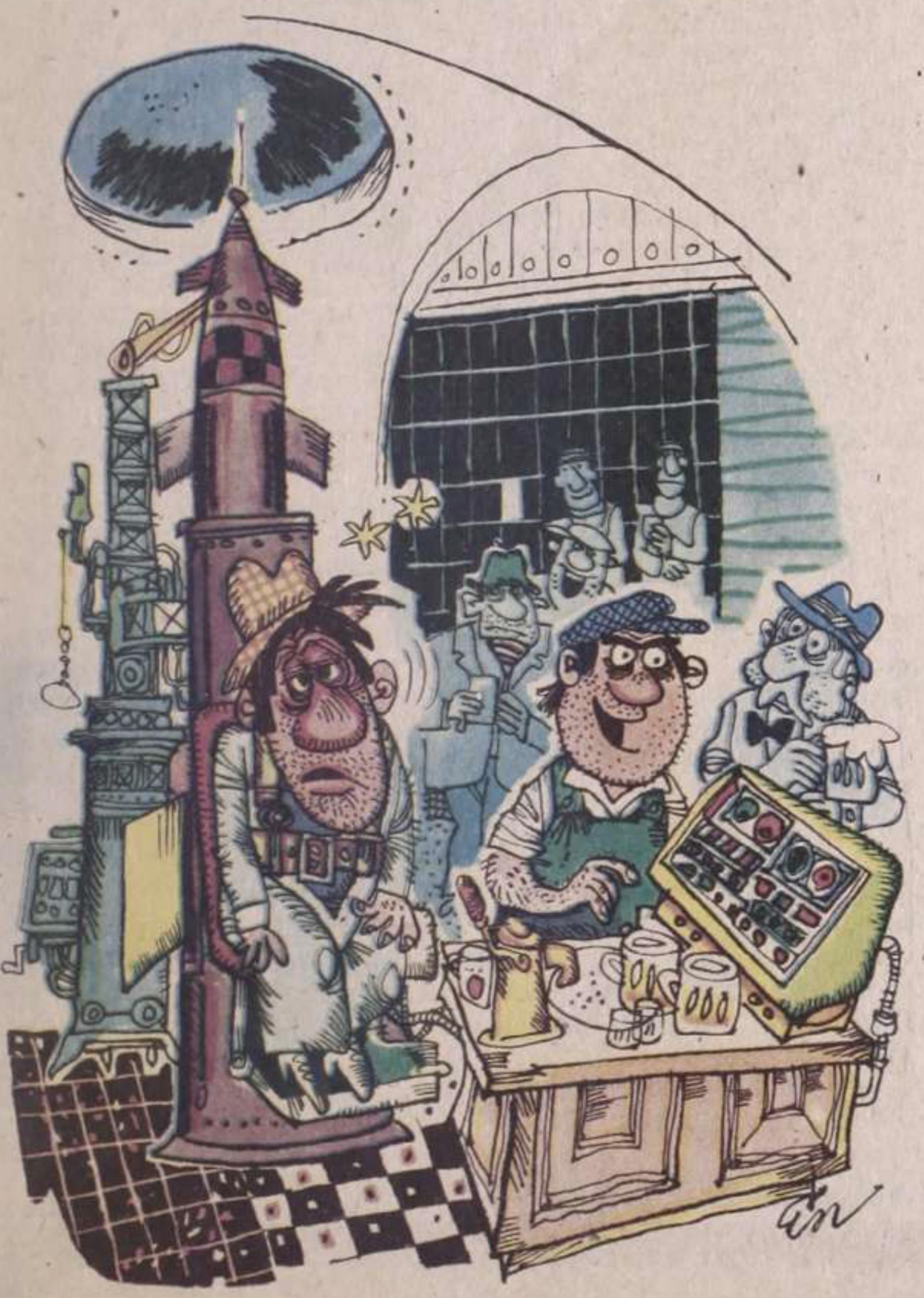
SZÓCSŐ

FELGÖNGYÖLÍTÉS

A RAKÉTÁK BÉKÉS FELHASZNÁLÁSA

– Betápláljuk a lakás adatait a komputerba, és a szállítórakéta hazaviszi.

– Munkaidő után maszekolhatok!

Robi és a többiek

— Rossz gyerek ez a Robi — mondta Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz, házunk szócsöve. Ezúttal is kedvenc előfordulási helyén, a huzatos lépcsőházban botlottam bele, miközben akkorát tüsszentett, hogy az egy olimpiai helyezett négyszer százas vegyesváltót is visszavetett volna a felkészülésben.

— Valóságos bűnözőpalánta — tette hozzá a saját modorában, amit még a szigorú szülői házból hozott magával.

— A mai fiatalok — jegyeztem meg nem minden célzatosság nélkül, mert természetesen fogalmam se volt, miről beszél. — Fogadni mernék, hogy bukásra áll világnézetből és lopja a tintát a nagymamája golyóstollából.

Csámcsogi néni úgy nézett rám apró szemeivel, mint a tyúk, amely mesterséges tápon nevelkedett és ez most kezd meglátszani rajta.

— Nem olvasta az újságban? — kérdezte felindultan. — Tele volt vele a hazai tömegkommunikáció. Robi a bűnözőpalánta. Ezt a címet adta az egyik lap.

Óvatosan körülkémlelt, ebből már sejtettem, hogy politikáról lesz szó.

— Robert M. — folytatta körültekintően. — Az Egyesült Államok legfiatalabb bankrablója megint hallat magáról.

— Hagyjuk ezt — intettem mérsékletre az idős asszonyt. — Ez végül is az amerikaiak belügye, söpörgessen csak mindenki a saját portája előtt, addig, amíg van neki.

— Nem kell mindig célozgatni ezzel a söprögetéssel — mondta, és acélkék hideglelés bujkált a szája szögletében. Ezekben a percekben feltűnően hasonlított saját magára. — Már nem én vagyok a házmester, tömbösítettek.

— Ha nem a maga dolga, pláne, hogy ne szóljon bele — mondtam a légkörhöz képest enyhébb hangnemben. — Ami belügy, az belügy.

Érzékeny pontjára tapintottam, a belüggyel való jó kapcsolatoknak már tömbösítése előtt is nagy jelentőséget tulajdonított.

— Tavaly februárban tört be először ez a Robert M. Egy játékpuskával száztizennyolc dollárt rabolt egy bankból. Kilencéves volt akkor. Most képzelje!

— Hagyjuk a múltat és az amerikaiak belügyeit — mondtam a idős választópolgárnak. — Már bizonyára felelősségre vonták a kis csirkefogót, meghúzták a fülét, barackot nyomtak a fejére, és azóta ugyanolyan, mint a többi gyerek.

Csámcsogi néni úgy nézett rám, mint egy szakasz harántegyelő, két nappal bevetés előtt.

— Ne vessük el a sulykot, mert kikel — mondta kissé idegesen. — Ez a Robi most újabb bűncselekményt követett el.

— Visszaeső?

Elhárította a gúnyt, csak úgy visszakézből.

— Szánkót rabolt a minap az elfajzott kölyök — mondta és látszott rajta, még mindig az események hatása alatt áll. — Ez a Robi két hölgyismerősével az egyik külvárosi ródlipályán kést szegezett egy szánkótulajdonos mellének, így kényszerítve, hogy mondjon le a járművéről.

— Nem lehet komoly a szankció, csak a csajok előtt akart felvágni a mihaszna — próbáltam nyugtatgatni Csámcsogi nénit és megsimogattam a füle tövét. — Tudja, milyenek ezek a gyerekek? Ma látnak valamit a felnőttektől, holnap már utánozzák.

Csámcsogi Abaújné, született Spacc Kisztihand Delikátesz alig érezhetően szipogott. Megtörölte a szeme sarkát egy zsebkendővel, de ez sem segített.

— Nem is a szánkó, az, ami bánt — mondta egy idő után. — Van az amerikaiaknak elég szánkójuk, amin lecsúszhatnak.

— Hanem?

Megint szipogott. Elővettem a stopperórámat, kézi mérésem szerint házi szipogócsúcsot állított fel. A régit is ő tartotta, igaz, enyhe hátszéllel.

— Hanem? — ismételtem meg a kérdést.

— Hát az — mondta Csámcsogi néni —, hogy ha ez a Robi már tízéves korában ilyen komiszságokra képes, milyenek lehetnek a többiek, a nála nagyobbak?

Éppen válaszolni akartam valamit ennek a Csámcsogi néninek, de mire szóhoz juthattam volna, úgy elhúzta a csíkot, hogy csak egy végtelen, önmagába visszatérő vonal maradt utána a levegőben.

Egy kör. Ráadásul nem is akármilyen.

Ördögi.

Föld S. Péter

ÚJ VÁLLALKOZÁS ALAKUL

– „Detoxinform” néven tájékoztatást nyújtunk arról, hogy hol szolgálják ki részegen is az embert!

ELŐNYÖS VÉTEL

– És ezt az állandó szerelőt is odaadom a kocsival együtt!

ÖN PÉLDÁUL MIÉRT NEM?

Összeszámláltam: egy esztendő alatt negyvenezer írás jelent meg a magyar sajtóban arról, hogy ki miért iszik, miért lett alkoholista? A negyvenezer cikket a szerkesztők a Duna jegén választották ki, még mielőtt a könnyek megolvasztották volna a jégpáncélt. Az alkoholistákká lett alkoholisták indokait lehetetlenség lenne egytől egyig felsorolni, de a leggyakoribbak közül néhány: Magányos. Verik. Belevitték. Nem sikerült. Csalódott. Elhagyta. Visszatért. Felejt. Nem tudja elfelejteni. Búval bélelt. Csak.

Érdemes megemlíteni, hogy csupán az alkoholistákról írott riportok újságírói közül tizenkétezer új alkoholista került ki amiatt, hogy az újságírók nem tudták józanul elviselni azt a számtalan szerencsétlenséget, amelyet az alkoholisták az életükről elbeszéltek a cikkek íróinak.

Ugyanakkor viszont egyetlen riport sem jelent meg az újságokban és a hetilapokban arról, hogy ki *miért nem ivott* addig, ameddig az újságíró felkereste őt, hogy őszintén öntse ki a szívét előtte: tulajdonképpen miért nem iszik?

Gondoltam, hézagpótló lesz egy ilyen riport a sajtóban, ezért felkerestem R. Pétert (a nevét tapintatból nem teszem közzé), akire felhívták a figyelmemet.

— Csakugyan nem fogyaszt szeszes italt? — kérdeztem tőle egyenesen. Bólintott, hogy csakugyan nem.

— Most hanyagoljuk el, hogy iszik, vagy nem iszik — intettem a kezemmel —, engem az érdekel, hogyan jutott idáig? Mert bizonyára volt rá oka, talán nem is egy. Igazam van?

— Nem is tudom — gondolkodott el a fiatalos arcú férfi, de akinek a halántéka körül már néhány csillogó hajszál jelezte, hogy az ötven felé tart. — Hogy miért nem iszom? Ki tudja?...

— Bizonyosan van rá oka! — feleltem neki határozottan. — Olyan nincs, hogy az ember csak úgy nem iszik. Megpróbálhatom kitalálni? Persze csak úgy sikerülhet, ha őszintén felel a kérdéseimre.

— Őszinte leszek — ígérte R.

— Nos — kezdtem —, van önnek autója?

— Igen — felelte —, egy ezerhármas Lada.

— Akkor például *ezért* nem iszik. Önnek van annyi önfegyelme, hogy megállja.

Hozzájárulhat — jegyezte meg R. Péter —, de nem azóta nem iszom, amióta autót vezetek, sokkal régebbi keletű...

— Rendben van — intettem —, mondok mást: például gyomorfekéllyel operálták. A nyelőcsöve egyenesen a duodénumhoz van kötve, egy korty alkoholtól lángralobban a világ?

— Rossz irányban tapogatózik — mosolygott R. — A vasszöget is megeszem, fogorvoson kívül más doktorral még nem volt találkozásom.

— Kérem — mondtam kimérten, miközben magamban azt mondtam: engem nem fogsz becsapni, valami nagy svindlit titkolsz. Hirtelen felé böktem az ujjammal: — Nem ihatsz, mert egy kis kapszula van beépítve a bőröd alá! Korszerű, kemény eszköz az alkoholelvonó-kúra után, de állod!

Azt vártam, hogy most meghökken és bevallja. De vidáman nevetett:

— Víz... víz... — mondta —, ha már tűz-vizet játszunk, erre ne is kerességéljen!

Akkor valami lírai dolog lesz a háttérben. Nagy, érzelmi előzmény, spekuláltam.

— Tudom, hogy három szép fia van — kezdtem óvatosan. — Mondjuk, a gyerekekkel történt valami... még egészen kicsik voltak... valami szörnyűség... egy barlangban eltűntek... vagy egy lavina... a hó betemette őket és ön akkor megfogadta, hogy ha élve visszakapja őket, soha többé egyetlen kortyot sem!

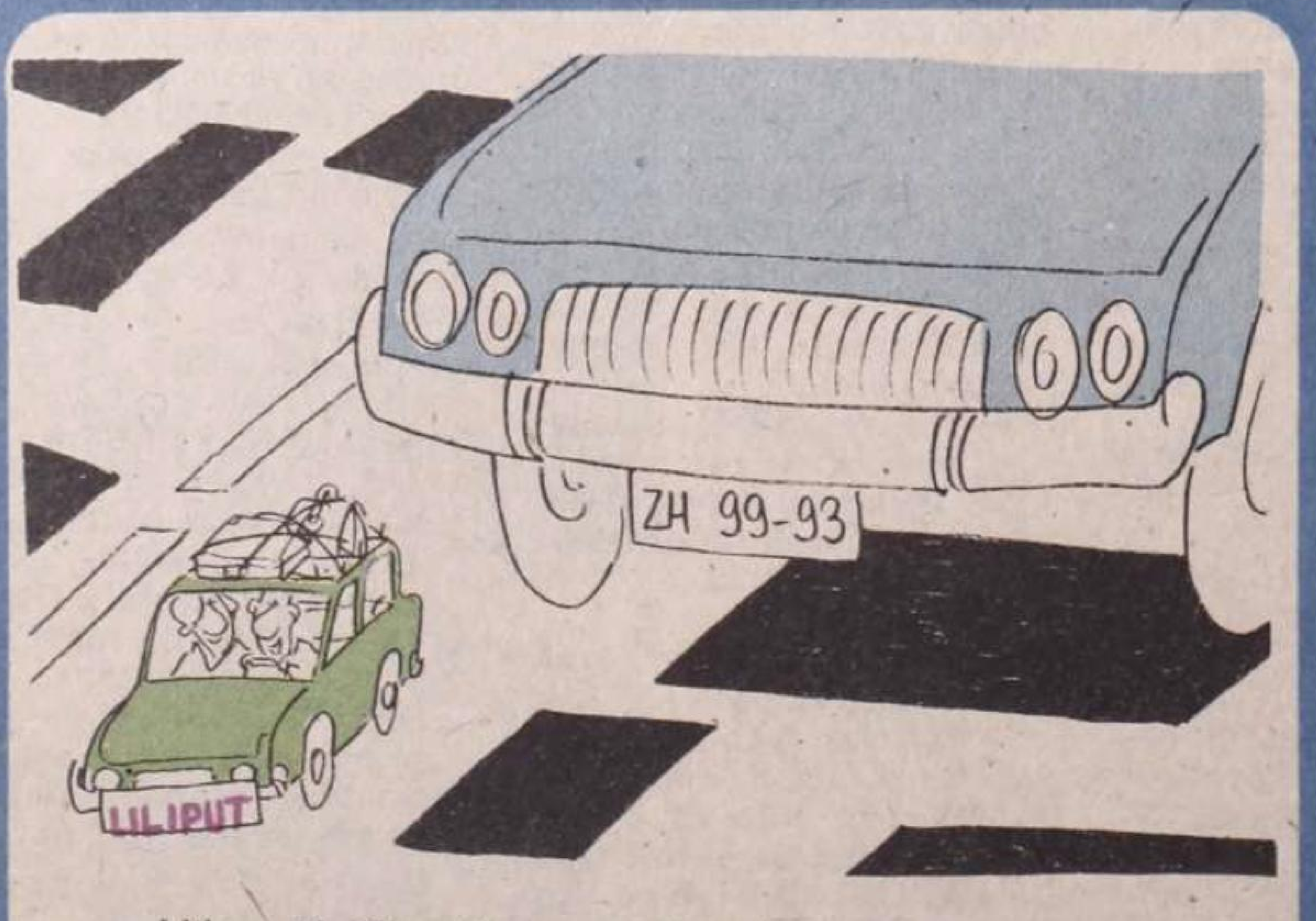
— Elég komisz fiúk voltak, de soha ilyesmi... — mulatott most már R. Péter a kínlódásomon, és egészen felbosszantott.

— Hát jó — mondtam konokul. — És hogyha nem a gyerekek, akkor a szülők, az ön szülei? Ha azt mondanám, hogy olyan környezetben nőtt fel, amelyben csak megundorodhatott az alkoholtól?

— Áldott, józan emberek voltak — szólt R.

Komoran búcsúztam el tőle. Megátalkodott ember az ilyen. Nem sok reményt látok abban, hogy egyszer még inni kezd...

Somogyi Pál

– Milyen jó állapotban vannak ezek a magyar autóutak!

BALATONI LÉKHORGÁSZAT

– Állítólag megint valamilyen külföldi halat telepítettek a tóba...

Egy kedves kis külföldi kifigyelései

Maguknál minden nagyon szép, de a legszebb az, hogy az emberek otthon érzik magukat a munkahelyükön. Talán még otthon se érzik magukat olyan otthon...

Miből gondolom? Bárhová betérek — hivatalba, árudába — mindig mindenki telefonál. Édesdeden. Például. Szálloda, üzlet. Megyek a pulthoz, a bájos kislány telefonál. Kacarászik, csecseréászik, cuppantgat. Mondom, cigaretta kéne. Mondja: pszt! Nem a telefonálónak pszt, nekem pszt. S miért ne? Teheti. Otthon van. A munkahely a második otthona. Vagy az első. Nincs otthon telefon. Vagy van, de anyu hallgatja. Vagy nem hallgatja, de pénzbe kerül. Én nem kerülök pénzbe. Megyek a boltba, levélpapírért. Korosabb eladónő. Telefonál. Mondom, hogy levélpapír. A kagylóra mutat. Mintha onnan jönne ki a levélpapír. De nem azt mutatja, hanem, hogy ne zavarjam. Igaza

van. Az ember ne zavarja a másikat szűk családi körben. Én se örülnék, ha valaki az otthonomban, miközben telefonálok, levélpapírért nyaggatna. Különben is bejelentés nélkül jöttem. Ez tényleg modortalanság. Mert ő hazabeszél. A haza mindenekelőtt! És így megy ez az utazási irodában, a butikban, a mozipénztárban. Telefon randevúról, telefon káposztás cvekedliről, telefon a gyerekről. Édes otthon, édes Magyarország, édes melegszívű kis család...

Más. Sétálok szép fővárosunkban Sokemeletes irodaházak. Csodálatos üvegpaloták. Felnézek rájuk. S mit látnak szemeim? Minden ablakban csomag. Itt járt a Mikulás? Rég elment. Az üvegpalota üvegablakaiban — de szinte kivétel nélkül — nájlonszatyrok lógnak. Reklámszatyrok. Akad külföldi is, de főképp azért magyar: Corvin, Skála, Cipőbolt. Ügyes... Így reklámozzák a cégeket. Kísérőm kioktat: — Ugyan! Hiszen nálunk a városkép szent; az irodaházakra ki nem rakhatnak egy plakátot! De szatyrot igen. Százat is. Az ablakba. Mi van abban? Kenőmájas, disznósajt, liptói túró. Szegény dolgozó asszonyok, munkába-menet veszik. Kiteszik az ablakba. Ott nem büdösödik meg. Inkább legyen az iroda kívülről csúnya, mint belülről büdös. Városképet nem adhatnak vacsorára a családnak! Minek vegyen az iroda hűtőszekrényeket? Ott az ablak. Panorámafrizsider. Látja, ez tetszik nekem! Belülről irodaház — kívülről spájz! Aranyos kis család...

Bárcsak befogadna engem, idegent is! Csakhogy nem tudok magyarul. Ez baj. Megyek például a Kígyó utcai ínyencbüfébe. Micsoda pazar választék! A pultnál rámutatok a töltött karajra, a gombás salátára, meg az aszpikos nyelvre. A pultos meg rámutat a pénztárra. A pénztáros biztat, nyögjem már ki, mit akarok. Nyögném, de nem tudom, hogy mondják az aszpikos nyelvet. Illetve az aszpikot, tudom, ugyanúgy. De a nyelvet nem tudom. A magyar nyelvet. No mármost. Én nem tudom megmondani mit kérek, a pénztáros nem tudja leblokkolni, akkor az eladó nem tudja kiadni. Le van blokkolva. Az üzlet. Volna ugyan egy megoldás: ha az eladó felírná az összeget, a pénztáros leblokkolná, a pultnál megkapnám. De itt nem irkafirkálnak. Itt csak szóbelileg lehet kommunikálni. Úgy tűnik, ez a 22-es csapdája. Pedig nem az. Aki nem tudja magyarul megmondani, hogy hátszínszelet gombával, az éhen dögölhet. És valahol igazuk van. Az éhség a legjobb szakács. Meg a legjobb nyelvtanár. A cukrászdákban is ez a rendszer. Ott is meg kell tanulni magyarul. Egy keveset már sikerült is, hallgassa csak: há-bosz képfiszelőfánk... motyorós szélét...

Elég mogyorósan ejtettem ki?

Novobáczky Sándor

— Te aztán nem leplezed a vegyi fegyvereidet...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A főnök így szól az egyik alkalmazottjához:

— Valamennyi dolgozóm közül alighanem maga a legfürgébb.

— Valóban?

— Persze, hiszen maga kerüli mindig a legnagyobb ívben a munkát.

IRODALMI CUKRÁSZDA

— A tejszínhab savanykás volt, az előadóest pedig túl édeskés!

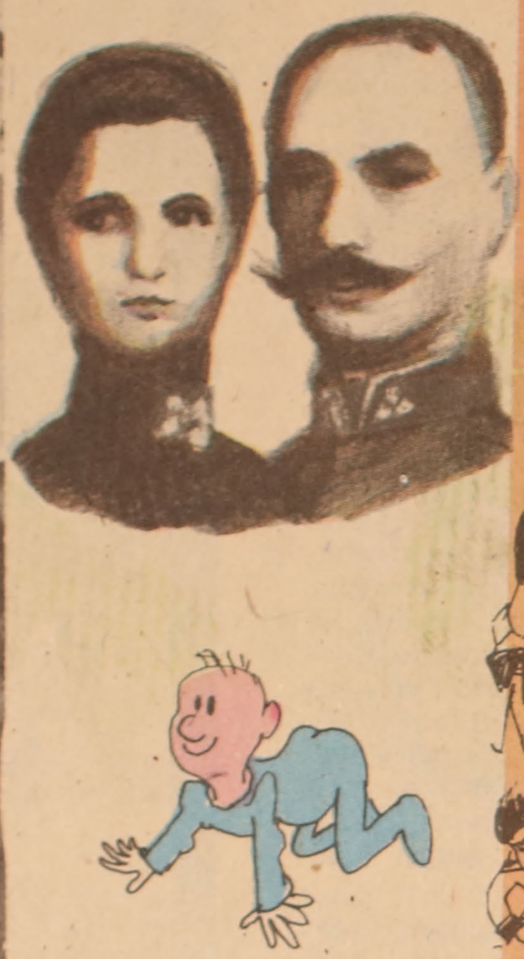
DIVATÚJDONSÁG

— Növénygenetikai úton sikerült létrehozni a ginzenggyökér-nadrágot

— Hogy is történt?

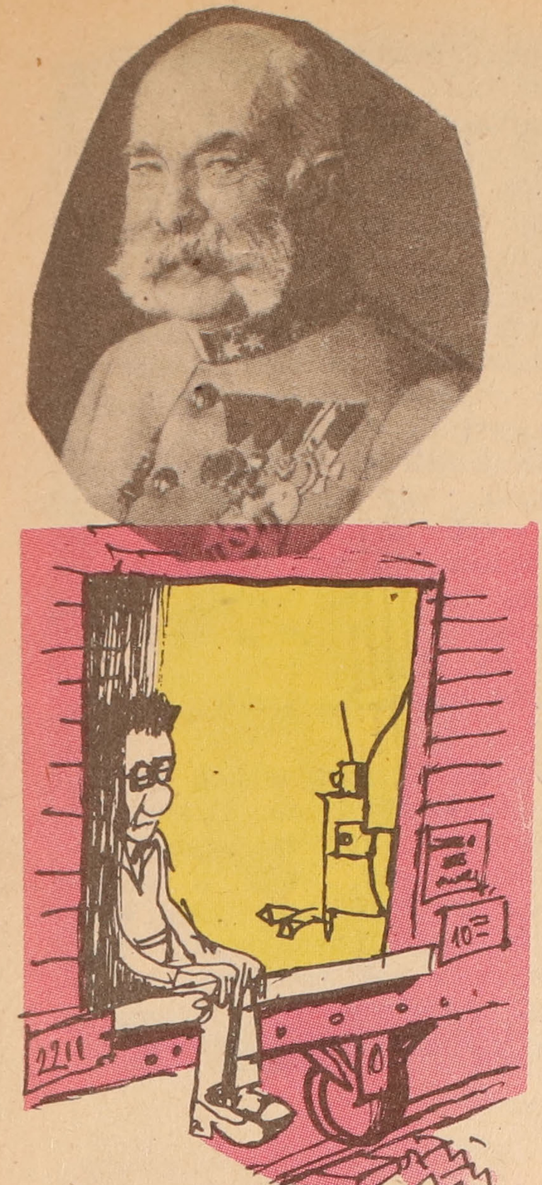
— Nehezen indultam a pályámon . . .

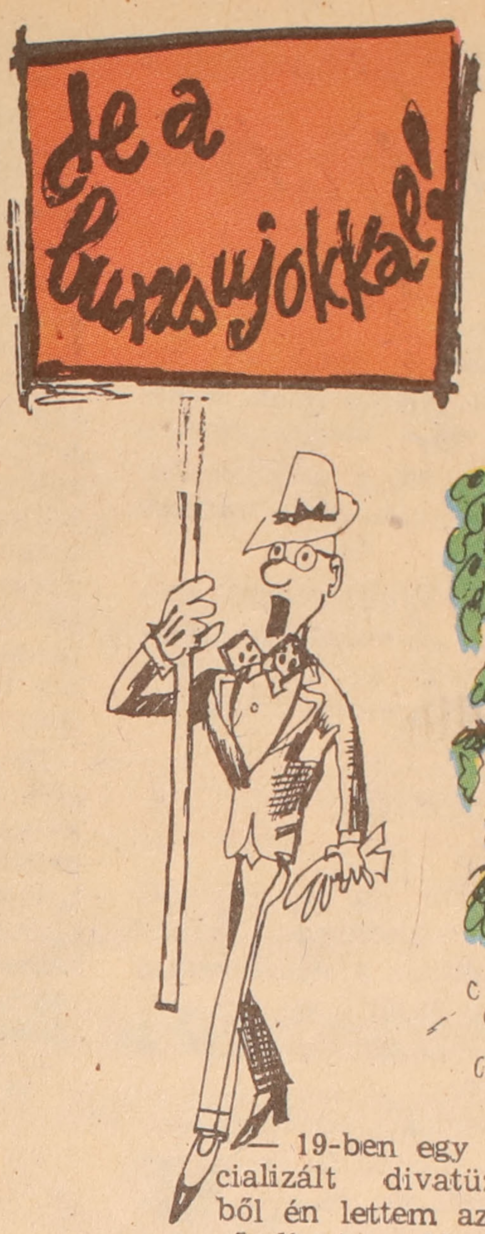
— Schopenhauer mintájára nőgyűlölő voltam . . .

— De az Asta Nielsen filmek meggyőztek a nők nélkülözhetetlenségéről . . .

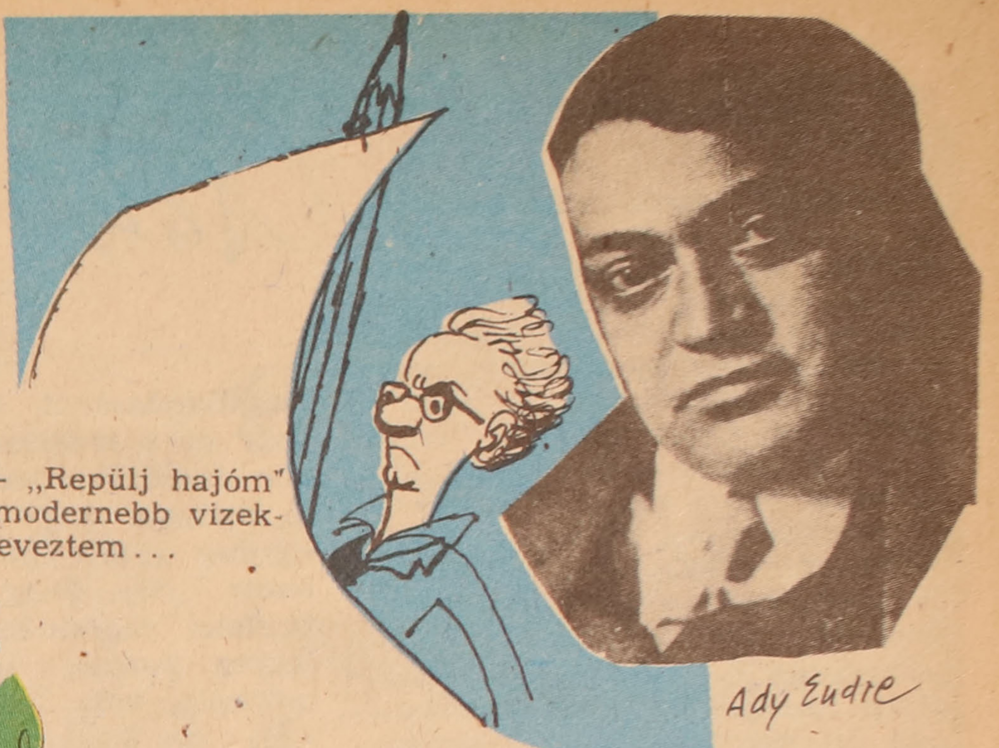
— Az lehet, hogy Ferenc József mindent meggondolt, és megfontolt, de arra úgy látszik nem terjedt ki a figyelme, hogy szatmári lakosokból vagonlakók leszünk.

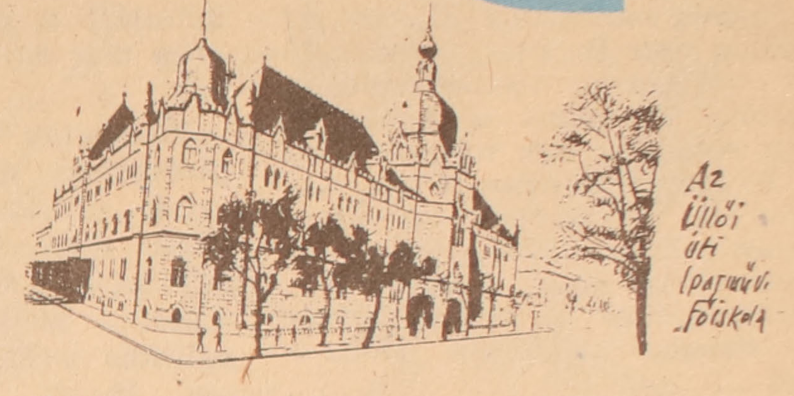

— 19-ben egy szocializált divatüzletből én lettem az első ellentmondás . . .

— „Repülj hajóm" — modernebb vizekre eveztem . . .

— Üllői úti fák és az i-k az ó-k és az abc többi betűi . .

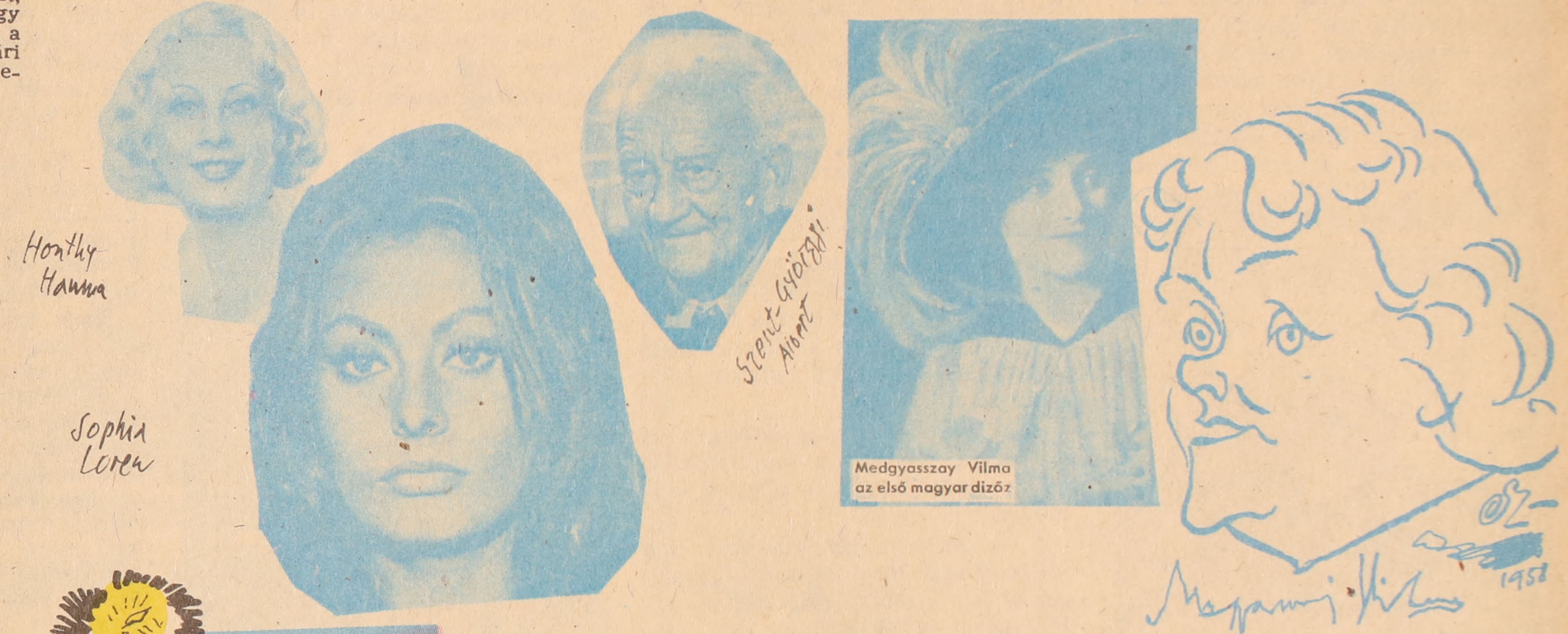
Boldog, békebeli reggeli . . .

IV. KÁROLY KIRÁLY

LUDAS FÓRUM

Megkérdeztük a 80 éves Szűr-Szabó Józsefet:

MI A VÉLEMÉNYE A 80 ÉVES SZŰR-SZABÓ JÓZSEFRŐL?

Murányi István felvételei

Vaszary János önarcképe

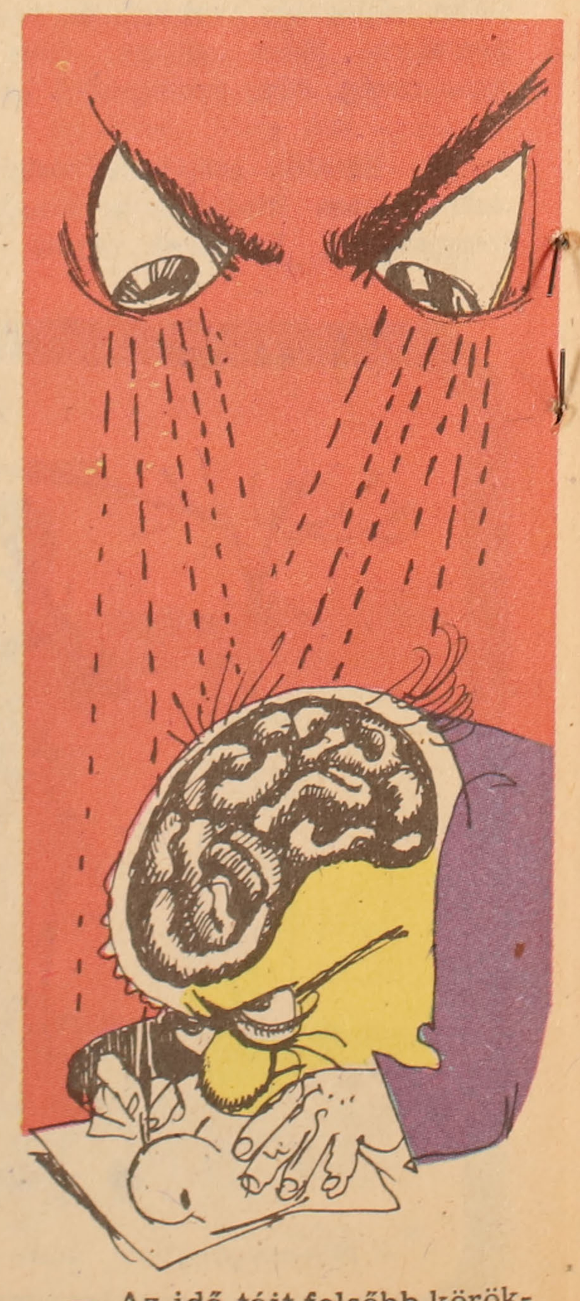
— A Mester nagy jövőt jósolt nekem . . .

— Ez be is következett . . .

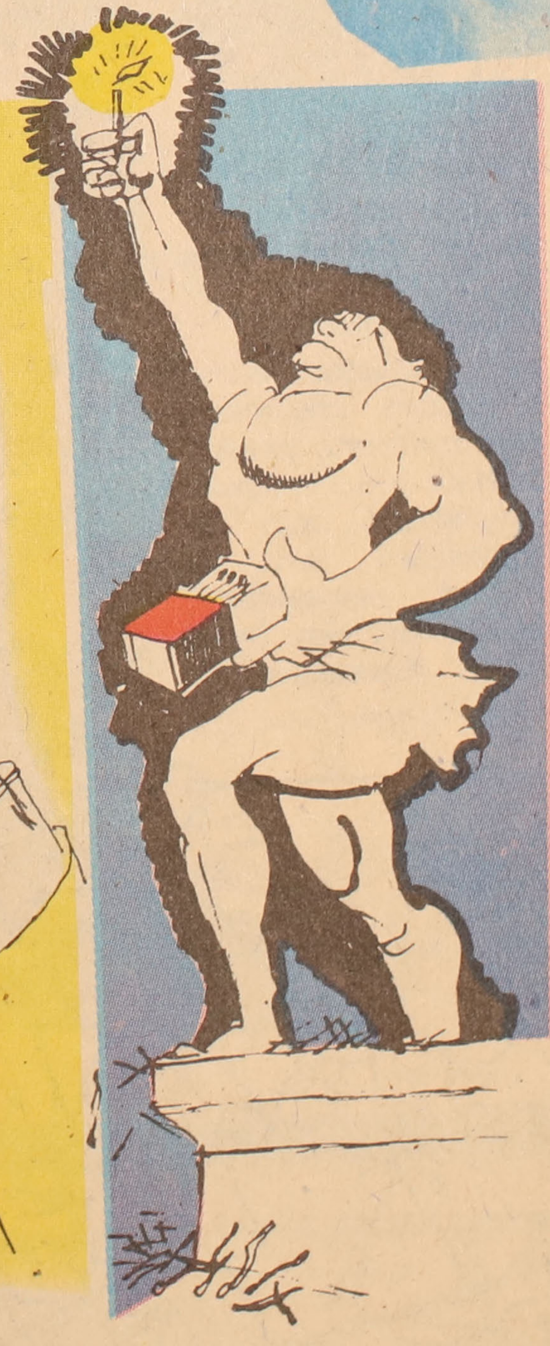
— Lapot alapítottunk.

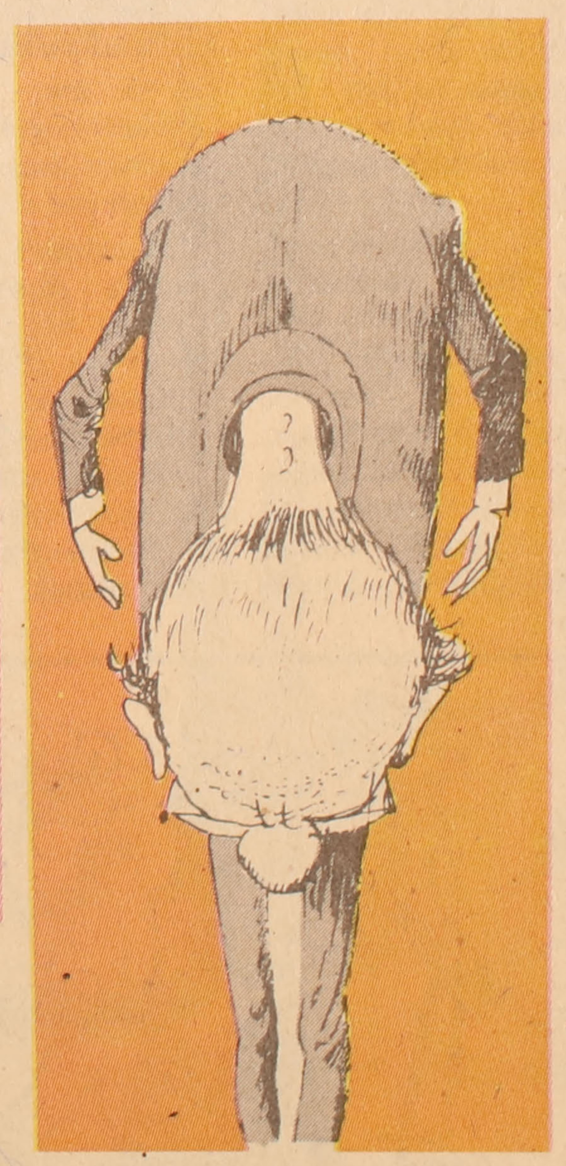
— Az idő tájt felsőbb körökben tekintettel voltak ránk!

— Kollégáim panaszkodnak a megbecsülés hiányára, nekem ennyi is elég és meg is kaptam.

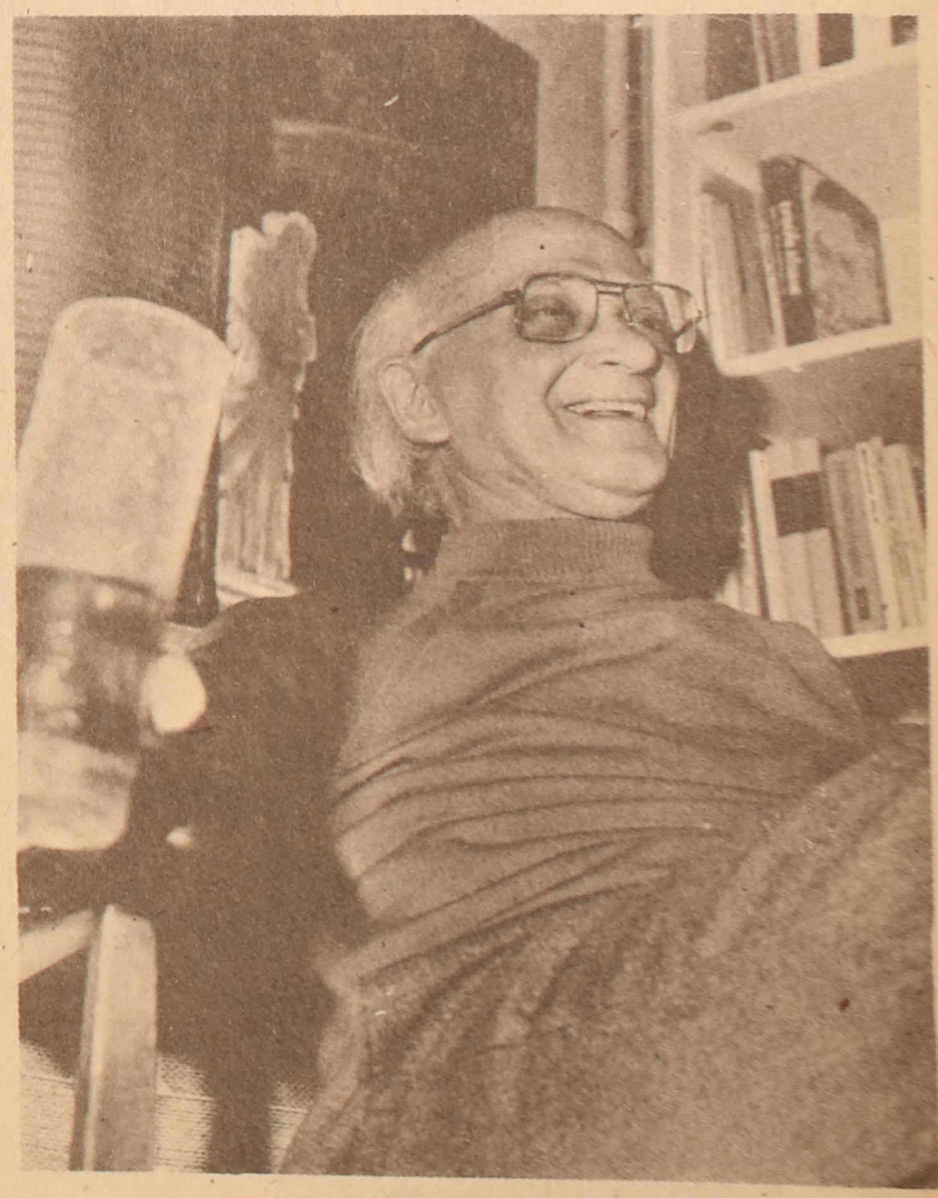

— Ilyen szobrot kérek az utókortól!

— Ez volt az én XX. századom 1982-es évszáma . . .

— Hogy a XX. század emberének érzem-e magam? Nem bánnám, ha a jövő századé is lehetnék . . .

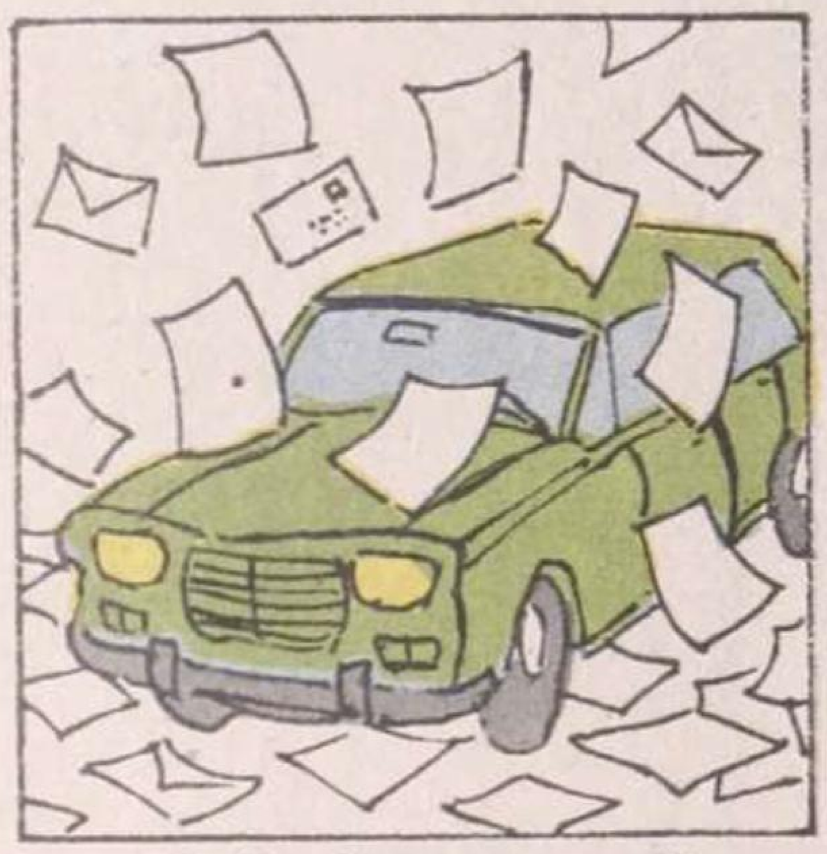
Csak úgy firkálgatok

VASÁRLÁS

Mostanság igazán öröm a vásárlás. A körúti cipőbolt kirakatában hatalmas tábla: Utazzék velünk Japánba. Minden kedves vevőnk sorsjegyet kap. Minden hónapban kisorsolunk egy kéthetes japán utazást, 1983. tavaszán útnak indul a tizenöt tagú győztes csoport. Nézem a táblát. Legszívesebben berohannék cipőt venni. Hátha én leszek az egyik szerencsés? Hátha a Ginzán, Yokohama kikötőjében, vagy az Ueno parkban koptathatom a cipőt, amit most itt megveszek?

Figyelem a hirdetéseket. Mosógép cserénél a régiért ötszáz forint üti markunkat. Új mosógéphez ingyen centrifuga. Új lemezjátszóhoz ezer forintért lemez. Ha tévét vásárolok, visszanyerhetem az árát! Tavasszal a konfekció boltok sorsoltak egy női irhabundát. Húszezer forintos bútor vásárlásánál visszaadnak egy ezerforintost. Ötven Márka kupak és nyerhetsz egy autót. Vagyis megbecsülik nálunk a vevőt, kedvében járnak, megfújják előtte a széket...

Barátaim hároméví zsugorgatás után eljutottak oda, hogy befizethetnek egy autóra. Összegyűjtötték a pénzt, nem is keveset, százhúsz pár cipőt, vagy három színes tévét, vagy tíz mosógépet, vagy tizenötezer üveg üdítő italt vehetnének ennyi pénzen. Ünneplő ruhát öltöttek, papa, mama, két gyerek, úgy mentek el az OTP-be befizetni az autó árának első felét. Persze,

nem várták, hogy az autókereskedelmi vállalat megbízottja virágcsokorral köszönti őket ebből az alkalomból, a gyerekeknek léggömböt és csokoládét osztogat, de azért egyen mások meglepődtek. A pénztárnál udvariasan elvették tőlük a pénzt az utolsó vasig, majd kértek még tíz forintot, mert a megrendelő lap külön tíz forintba kerül. Ez ugyan még a kisvállalkozások idején is nagyon piti kis gesztusnak számított (61 000 + 10 forint), a papánál szerencsére még volt egy tízes, így meg tudták venni a blankettát is. Ezek után azt hitték, hogy az OTP illetékes tisztviselője felhívja telefonon a Merkur autókereskedelmi vállalatot, megkérdezi, milyen sorszámot adhat az ügyfélnek. Nem, nem, erről szó sem volt. A befizetett töméntelen pénzért egy szíves felvilágosítást kaptak: a pénz befizetését és a megrendelőlap aláírását nem lehet még úgy tekinteni, hogy az autó már meg is van rendelve. A postára az ügyfélnek kell elmennie és neki kell ajánlott levélben az iratokat az autóker vállalathoz beküldeni. Sőt mi több, a megrendelő levélen még az a figyelmeztetés is olvasható, hogy a pénz befizetésének időpontja nem számít a sorrend megállapításánál, csak az számít hogy ez a megrendelő papír mikor érkezett a Merkurhoz. Vagyis ahelyett, hogy a két vállalat egymás között intézné el a levelezést, bejelentést, igazolást, az ügyfelet figyelmeztetik, hogy ne legyen hanyag, ne tessék várni holnapig, vagy holnaputánig, hanem upre fiam, ugorjunk el most mindjárt a postára. Ekkor barátaim már egy picit bosszúsak voltak.

Vásároltak egy borítékot a papírüzletben és mielőtt belecsúsztatták az iratot, még egyszer gondosan elolvasták és felfedezték a következő tudnivalót: a megrendelést a vállalat, a sorszám és a szállítás várható évének közlésével *30—60 nap alatt igazolja vissza.*

Hogyan? — ámult el barátom. — Feladok ajánlott levélben egy megrendelést, Budapestről Budapestre. Az holnap odaérkezik. Egy tisztviselőnek annyi dolga van vele, hogy megnézi az eddigi megrendelések listáját és ha azon az utolsó szám 39 416 volt, akkor ráírja az enyémre, hogy 39 417 és el van intézve. Ajánlva visszaküldi, két nap múlva megkapom, mondjuk három nap múlva, mondjuk hat nap múlva. De harminc? Hatvan?

Egész este együtt törtük a fejünket, hogy mi lehet a titok magyarázata. A következő lehetőségeket okumláltuk ki:

1. A Merkur öt nap múlva vissza fogja igazolni a megrendelést és az ügyfél kiugrik a bőréből örömében.

2. A Merkur csak hatvan nap múlva fogja visszaigazolni a megrendelést, amivel jelzi annak komolyságát is. Elvégre az autó nem üdítő ital, nem mosógép, nem szandál. Az autó olyan szent dolog, hogy még a sorszáma is két hónapig készül. Tessék akkor örülni, ha négy év alatt elkészül a többi része.

3. A cipőt, tévét, rekamiét egészen közönséges nevű vállalatok árusítják. Keravill, Cipőbolt, Bubiv, Domus. Ámde az autóker vállalat neve görög-római istentől, Hermes-Mercuriustól származik. Márpedig ez a Hermes nem akármilyen isten volt, őt tisztelték az utakon, Hermes-fejekkel voltak feldíszítve a mérföldkövek, ő volt a szárnyas sarujú, gyors hírt hozó, szerencsét jelentő isten, a kereskedők és úton levők istene, a talpraesettségé, sőt a csalafintaságé is. Hogy egyebeket ne idézzek a mitológiából.

Persze lehet, hogy valami egészen más oka van ennek az ügyintézésnek. Nagyon kedves volna a Merkurtól, ha megmagyarázná.

SZIGOR

Orvosbarátnőm hajat vágatott egy fodrász szövetkezetben. Ugyanabban az üzletben, ahová tizenhat éve jár. Rövid hajat hord, így szereti, így áll jól neki, így célszerű a munkájához.

Javában nyírták a haját, amikor is belépett az ellenőr. Az ember azt hinné, megnézte tiszták-e a törülközők, szterogenollal fertőtlenítik-e az ollókat, egyáltalán, hogy rend, tisztaság, nyugalom van-e az üzletben. Hogy a szexvizsgálat is az ügykörébe tartozik ezt eddig nem gondoltam.

Ugyanis az ellenőr felháborodva felelősségre vonta a hajat nyíró kislányt, hogy hogy mer férfiüzletben hölgyvendégnek hajat vágni?

Ilyen meg amolyan rendelet és körlevél értelmében férfi fodrászatban csak férfiakat, nőiben csak hölgyeket szabad kiszolgálni.

Barátnőm az inzultustól elsírta magát, (ejnye, bejnye, mégiscsak gyenge nő), és átnyújtotta nekem az ügyet. Felhívtam a szövetkezet elnökét és megtudtam, hogy az ellenőr szabályszerűen járt el. Felsőbb utasításra, egészségügyi és közszemérem okából nem lehet a fodrászüzletben összeengedni a két nemet.

Vagyis hazánkban már van koedukáció óvodától egyetemig. A strandon férfiak és nők úszkálhatnak ugyanabban a medencében. Az esztékában pár hónappal ezelőtt, amikor fogamat húzták, mellettem a három másik székben férfifogakat kezeltek. Férfi szabónál csináltathatok magamnak kosztümöt. A nemzetközi vonatok hálótermeiben nyugodtan alhat egymás mellett férfi, nő. A férfifodrászatban festhetik, dauerolhatják egy torzonborz férfi vállig érő haját, de nem lehet megengedni, hogy ugyanott lenyessék egy nő rövid haját. Ugyanakkor, amikor a férfi fodrászatban lányok is dolgoznak, a női fodrászatokban pedig deli férfiak...

De azért a történetnek szerencsés befejezése van. Ugyanis a szövetkezet kedves elnöknője méltányolta azt, hogy a vendég tizenhat éve jár ugyanoda hajat nyíratni és beleegyezett, hogy amennyiben ezt továbbra is kérelmezi, hajlandó erre, személyre szóló, írásbeli engedélyt adni.

Haj, haj.

PATIKA

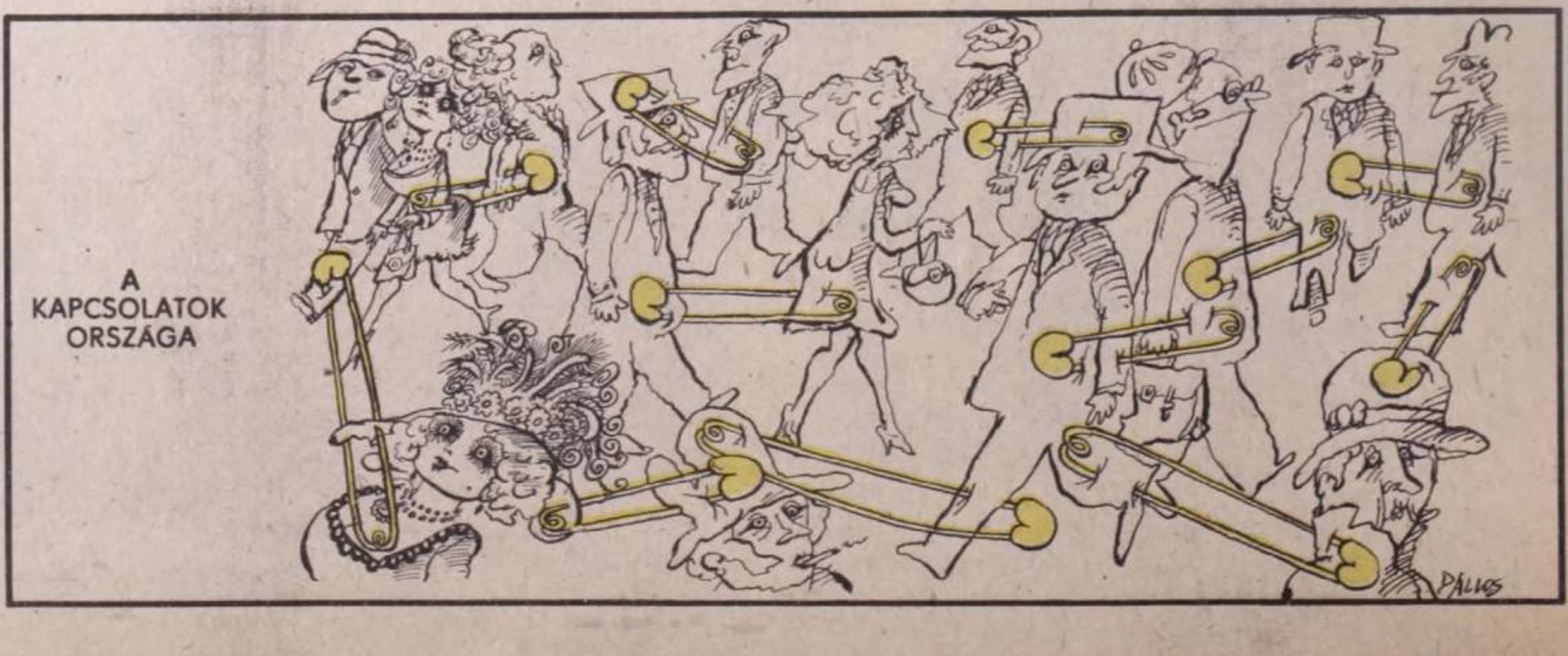
Fájt a fejem, rossz kedvem volt, gyerünk be a patikába, majd kérek valamit. A Rákóczi út Lenin körút sarkán a nagy patika előtt egy pillanatra megálltam, hogy az erszényemet előkotorjam. És mit látok a kirakatban? Demalgon reklámot? Nem. Torokfájás elleni szer hirdetését? Nem. Egy táblát. A budapesti Természetbarátok kirándulásra hívó kedves sorait.

Nem korhol ez a tábla, nem szól rám szigorúan, hogy ugye, ugye, nem mozogsz eleget, szabad időben a tévét bámulod, aztán persze fáj a fejed, merevek az ízületeid. Nem, ez a tábla csak barátságosan és hívogatón sorolja a lehetőségeket: sétát, hegymászást, múzeumlátogatást. És nem kell előre jelentkezni, tagsági díjat fizetni, semmi formaság, csak korán reggel a gyülekező helyre oda kell menni, beállni a csapatba, örülni a szabadnapnak, a közelgő tavasznak, a duzzadó rügyeknek, a mozgásnak, az életnek.

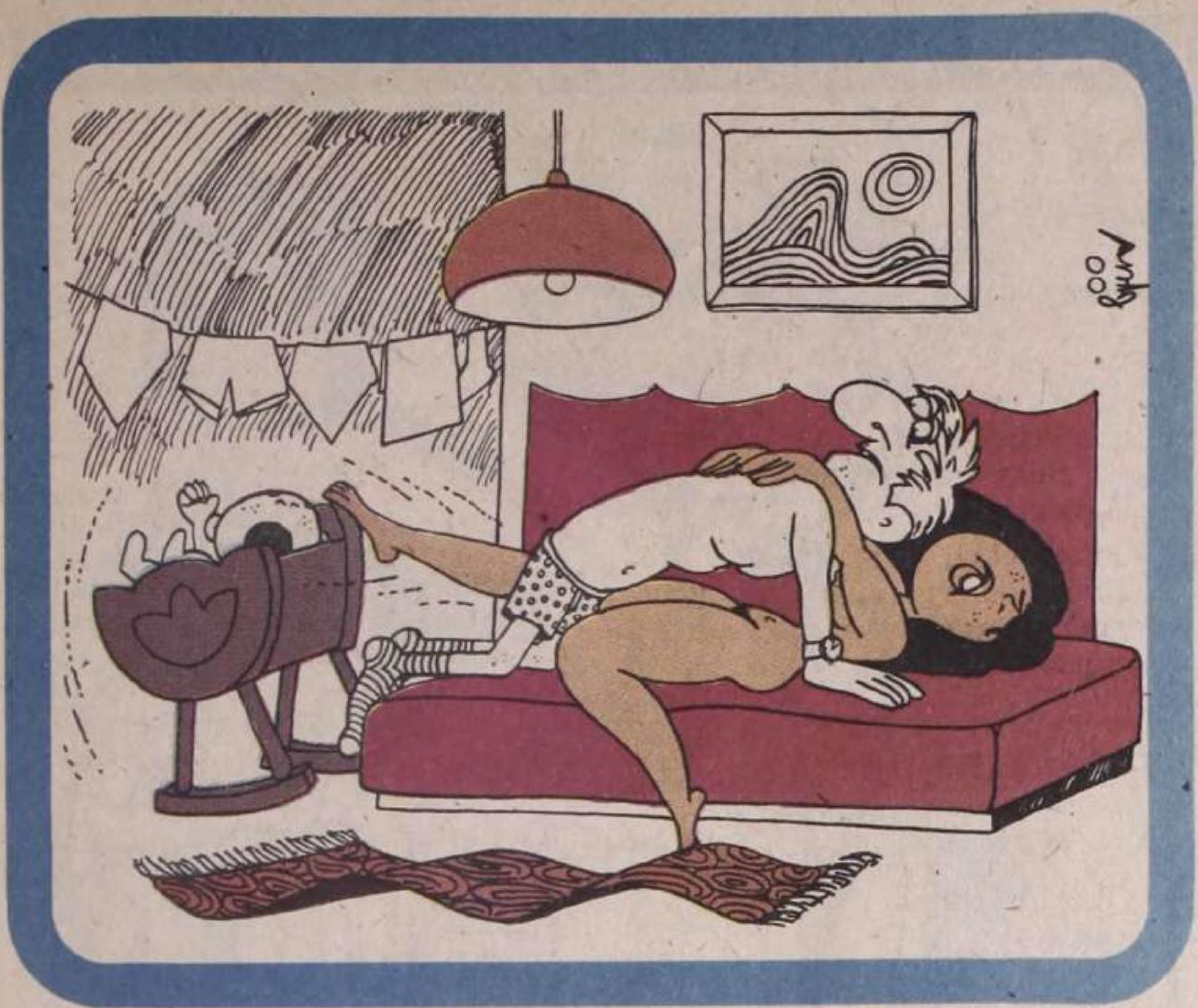
Sarkonfordultam, leszaladtam a metróhoz, elmentem a végállomásig, sétáltam egy nagyot a vár oldalán. Akkor jutott eszembe, hogy valamit akartam venni. Mit is? Karilt? Demalgont? Ugyan már! Kinek kell?

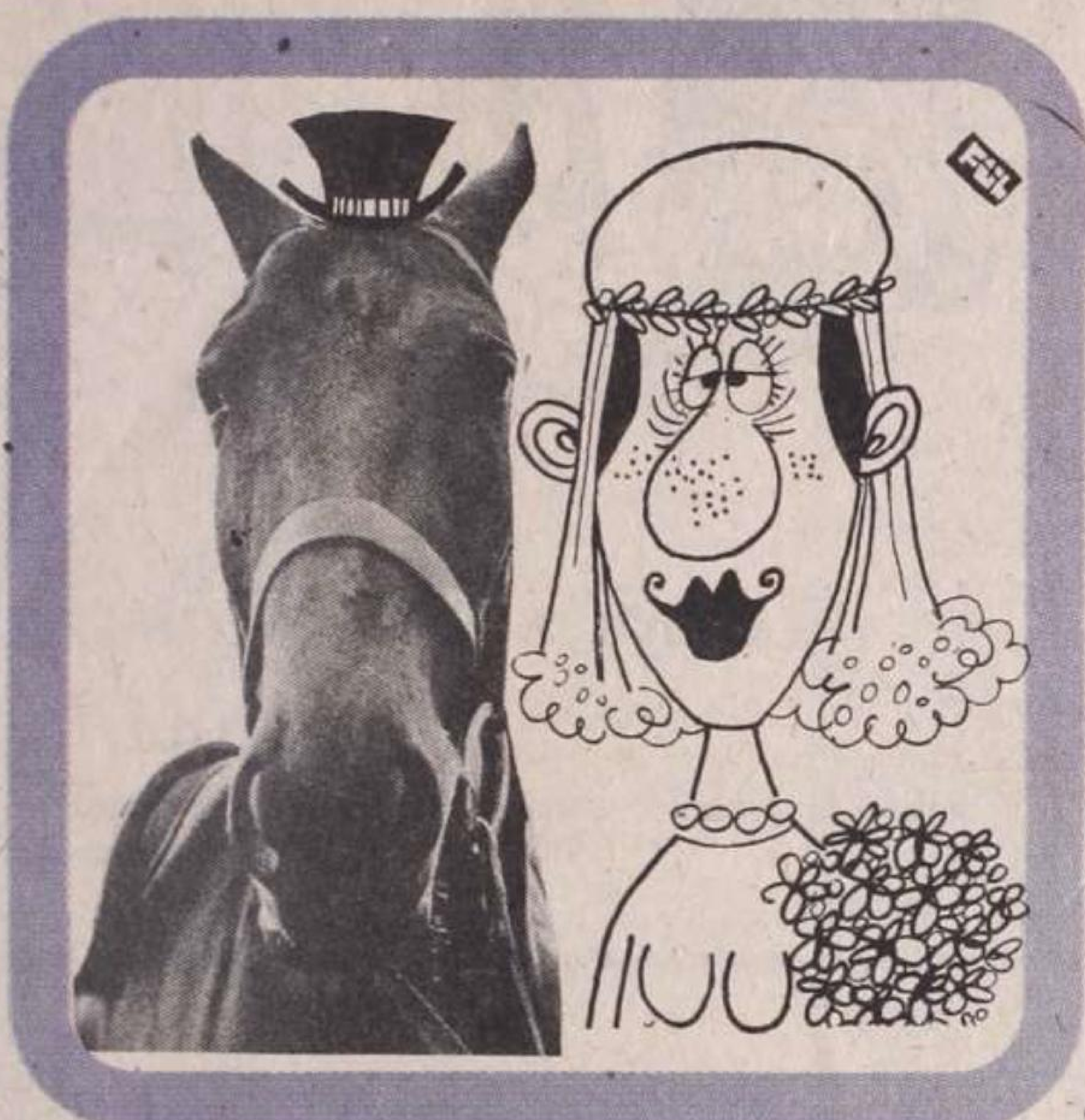
Köszönöm, jó recept volt.

Fehér Klára

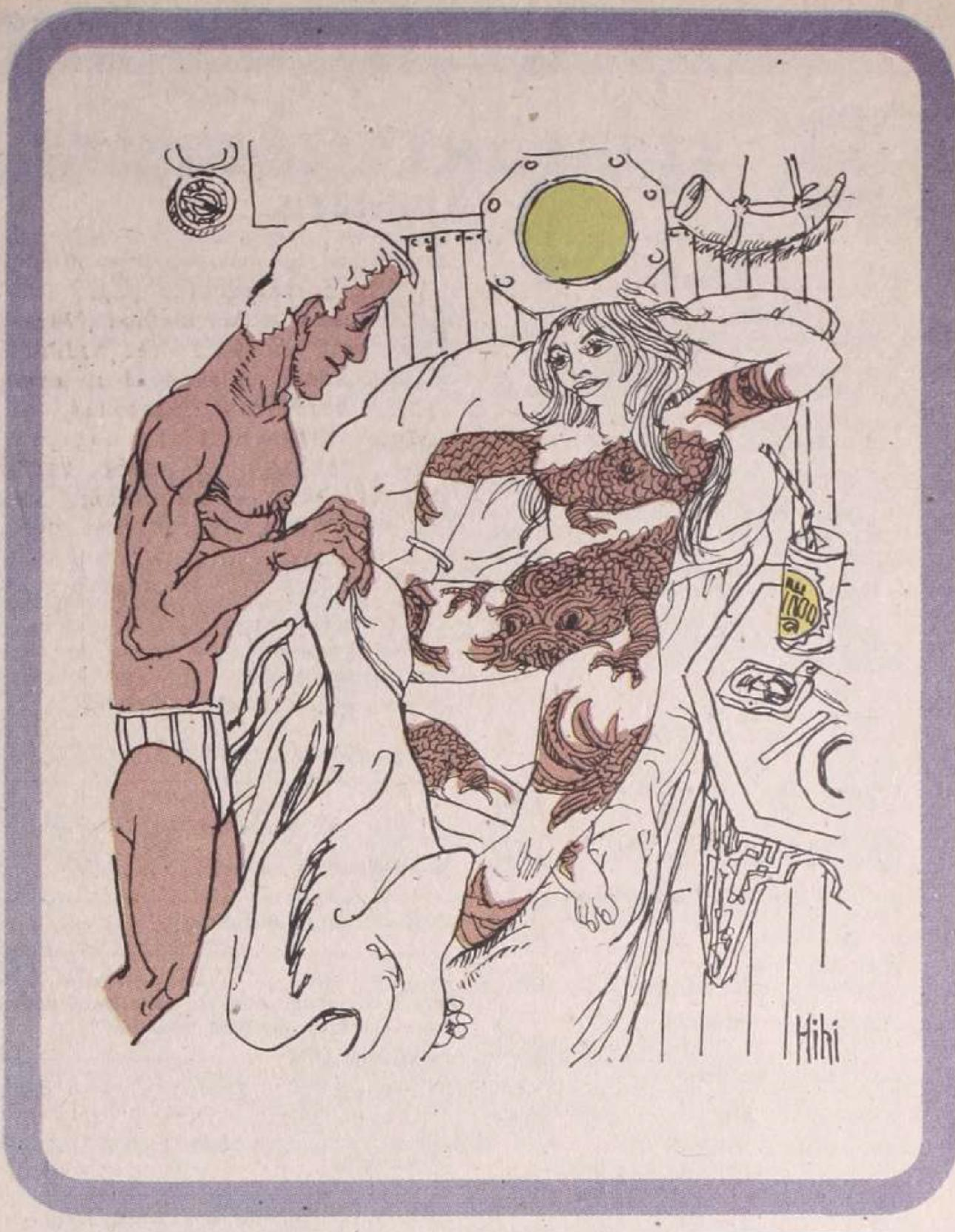

ANTI-SZEX

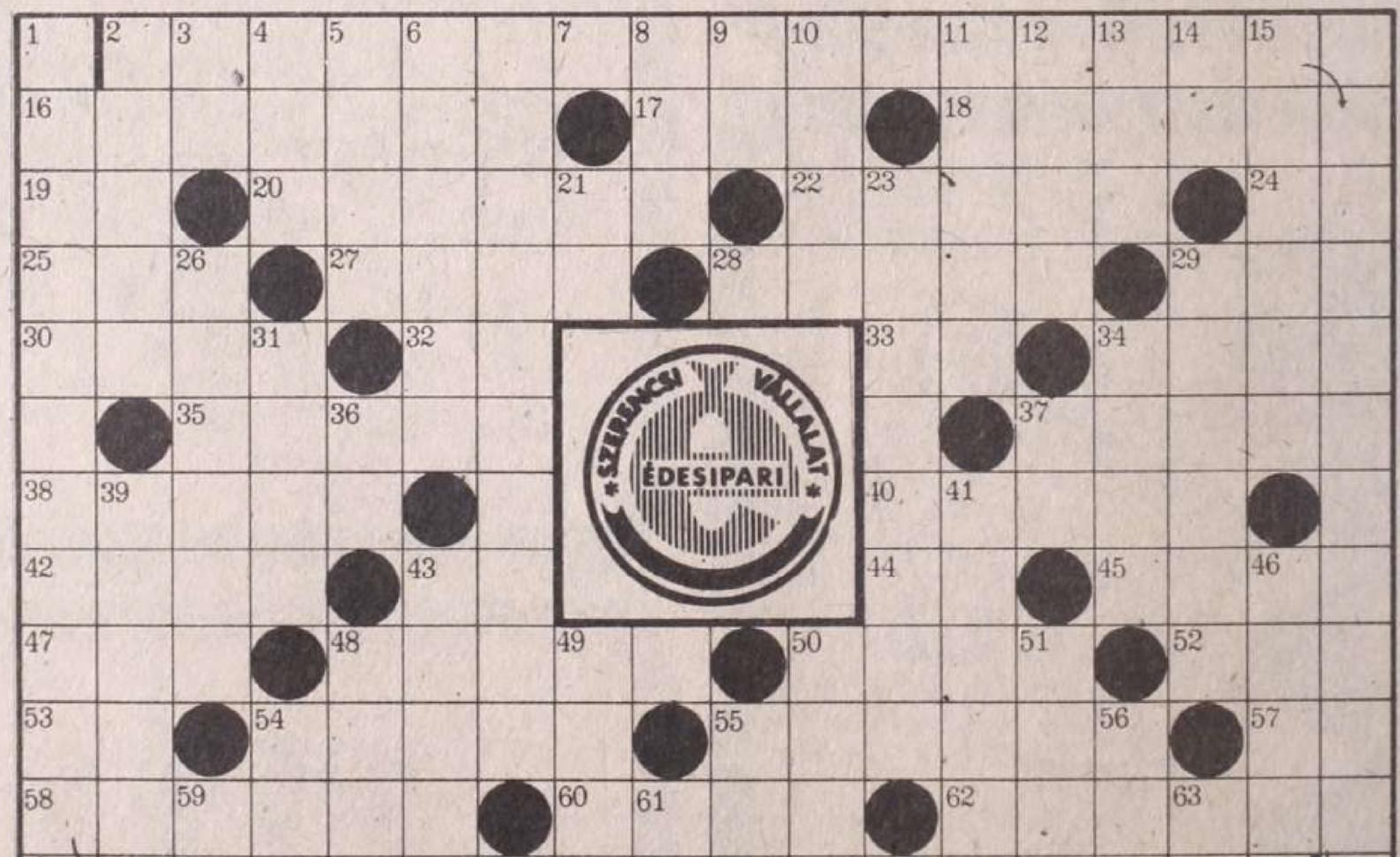

BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, FÜLÖP, VÁRNAI, DALLOS, SAJDIK

Vízszintes: 2. Ez is finom (zárt betűk: K, É, E, U, A). 16. Ábrándos képzelődéseid. 17. Becézett férfinév. 18. Fejér megyei község volt, Vértesdobozzal összevonták. 19. Patás állat. 20. Az ókori görögök és rómaiak kétfülű nagy edénye. 22. Okos. 24. Ötszázötven római számmal. 25. Nagy múltú sportegyesületünk. 27. Angol folyók neve, az egyik Shakespeare szülővárosától hajózható. 28. Francia férfinév. 29. ...ing Aircraft Co., az USA egyik legnagyobb repülőgépgyártó vállalata. 30. Vietnami holdújév, névelővel. 32. Tova. 33. Ulti egynemű hangzói. 34. Nobel-díjas német fizikus (Max, 1882—1970). 35. Zenei műszó az előírt tempó fokozott mértékű előadására. 37. Tengeri hal. 38. Meg tudja fogni. 40. Nevek, angolul. 42. Recept 43. A kilogramm, röv. 44. Késő egynemű hangzói. 45. Kockázat, angolul (RISK). 47. EPY. 48. Nagy pofon, argó. 50. Érdeklődő kérdés, két szóval. 52. KZO 53. A rébusz kezdete! 54. Az egyik világnyelv. 55. Cipőtalpak, németül (SOHLEN, ejtsd: zólen). 57. Cipészszerszám. 58. ...tart — nem feledkezik el róla. 60. Fejedelmi cím egyes mohamedán országokban. 62. Heves megyei község, névelővel.

Függőleges: 1. Ez is finom (zárt betűk: P, K, K, T, U). 2. Fényes pamutszövet. 3. Az americium vegyjele. 4. Félig gyakorol (az első négyzetbe kettős mássalhangzó)! 5. A költői tevékenység és alkotás jelképe. 6. Odadob. 7. Égboltján. 8. Seben képződő bevonat. 9. Kutya. 10. Visszafelé ír le! 11. Rontani, tönkretenni, csehül (KAZIT). 12. Képző hiány, tagadás kifejezésére, a -tlan párja. 13. Fiatalabb fivér. 14. Éles egynemű hangzói. 15. Valaminek a tudósa. 21. Tolakodás, tülekedés. 23. A rádió és olykor a televízió zenés műsorait szerkeszti (az utolsó négyzetbe utónevének első betűje). 26. Munkácsy-díjas grafikus (Éva). 29. Az úgynevezett aranycsapat tagja volt (József). 31. Az angol konzervatív párt tagja. 34. Orosz természettudós, a modern fejlődéselmélet egyik megalapozója (Karl Ernst, 1792—1876). 36. Kínai eredetű hosszmérték. 37. Elem! 39. Ezt is lehet tartani. 41. A szén elégetése után marad vissza névelővel. 43. Híres német cirkusztársaság. 46. Orosz férfinév becézve. 48. Nyugtalanság, angolul (FRET). 49. Vág. 50. Mogorva. 51. Éktelen nulla! 54. Szor, -szer, -ször, eszperantóul (OBL). 55. Vágány. 56. A nitrogén és az erbium vegyjele. 59. ZÖ. 61. Engem, nekem, angolul. 63. CK.

Beküldendő: a vízszintes 2. és a függőleges 1. sor, valamint a képrejtvények megfejtése.

Beküldési határidő: március 31. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Szerencs”.

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

KI HITTE VOLNA?

A Tisza Cipőgyár — mint arról kedvenc hétfői lapomból értesültem — lépést tart a korral, s a manapság oly divatos piaccentrikusság követelményeivel: ezentúl nemcsak úgy hűbelebalázs módra készíti a szebbnél szebb topánkákat, csizmákat, hótaposókat, szabadidő- és

sportcipőket, hanem a vásárlók véleményének, igényeinek messzemenő figyelembe vételével. E célból helyiséget béreltek, nem is akárhol: az ötcsillagos pesti luxusszállodában, a Duna Intercontinentálban, hogy itt tegyék közszemlére nem kevesebb, mint 1200 új modelljüket. (Hogy miért épp az Interben, nem pedig az e célra létesített Nagymező utcai piackutató-bemutatóremben, ezt most ne firtassuk, elvégre mindennek meg kell adni a módját, kerül, amibe kerül!)

De ez még semmi! Külön szerkesztő bizottságot hoztak létre, melynek tagjai hosszas viták, töprengések, értekezletek, munkaebédek és ejtőző vacsorák lebonyolításával részletes kérdőívet állítottak össze, jobbnál jobb, ötletesebbnél ötletesebb tesztkérdésekkel, majd csekély 20 ezer példányban kinyomtatták azokat és szétosztották az Intercontinentálba betévedt nézők-szemlélődők között. A kitöltött tesztlapokat szépen összegyűjtötték, majd átszállították az Országos Piackutató Intézetbe, hogy ott okos komputerek segítségével „kiértékeljék” a válaszokat.

A komputerek gépagyukkal felfogták az ügy fontosságát és hibátlanul dolgozták fel mind a 20 ezer kérdőívet. Végül is megszületett a várva várt eredmény! Idézzük: „A vevők elsősorban a kényelmes, strapabíró és nem túl drága lábbeliket keresik!”

Döbbenetes! Szédületes! Káprázatos! Mert a Tisza Cipőgyár vezetői mindeddig abban a biztos tudatban éltek és alkottak, hogy a vásárlók a kényelmetlen, gyorsan szétmálló és csillagászati árú cipőkre tartanak igényt. Hát nem! Kiderült az igazság. Igaz, hogy mindez nem kevés pénzbe és munkába került, de megérte! (Megérte?)

G. T.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Máglya helyett jogi eszközök

Lapunk elmúlt évi 52—53. számában közöltük Molnár Lászlóné nyíregyházi olvasónk levelét, melyben kifogásolta azt a tájékoztatót, melyet a helyi lakásszövetkezet és az Ingatlankezelő Vállalat közösen „alkotott.” A tájékoztatóból kiderült, hogy mivel néhány lakónak a fűtési- és a melegvízdíj befizetésével kapcsolatban hátraléka van, a két vállalat közösen úgy határozott, hogy amennyiben bizonyos határidőre nem fizetik meg tartozásukat, hetente kétszer 4 órán át szüneteltetik a melegvíz-szolgáltatást. Ez az intézkedés a „bűnösökön” kívül más családokat is érintett volna.

Egyetértettünk olvasóinkkal, amikor elítélte ezt a középkorinak nevezhető módszert, s ezért örültünk annak a levélnek, melyet Kovács István, a Nyíregyházi Városi Tanács osztályvezetőjétől kaptunk. E levél utolsó soraiból idézünk: „... A tájékoztató több szempontból is kifogásolható ... Az észrevételek alapján az érintett szervek vezetői felé intézkedést tettünk, hogy kintlevőségeik behajtására az egyéb j o g i lehetőségeket vegyék igénybe.” (Kiemelés tőlünk — a szerk.)

TÜCSÖK és BOGÁR

A főváros felszabadulásának 73. évfordulója alkalmából pénteken átadták rendeltetésének hazánk legna-

Repül az idő!

(A Vas Népe című lapban találta Zsankó Lászlóné, szombathelyi olvasónk)

dinamikus sztereotipián alapuló cselekvést félbeszakitja egy-egy nem várt mozzanat, pl. a megszokott mozdulattal a szemünkbe nyulunk, hogy tollunkat kivegyük, de nincs ott. A megszokott cselekvésmozzanatra általában

Még szerencse, hogy nincs ott. Szemet szúrna!

(Egy főiskolai jegyzetben fedezte fel Erdősy István)

tizenkilencezer új tehergépkocsit, a tömegközlekedésben egymillió-huszonkilenc új autóbuszt, ötven metrókocsit állítottak forgalomba. Az év végén megindult a forgalom a metró észak—déli vonalának Deák tér—Élmunkás tér

Talán elég lesz!

(Az Esti Hírlapból ollózta Teremi Ferenc)

Az első percekben lendületesen támadtak a hazafiak, de nem sok veszélyt jelentettek

És később felülkerekedtek a kozmopoliták ...

(A Népszavában észlelte Szabó Miklós, soproni olvasónk)

rendelésére szállították. Megsérült az UAZ másik utasa, B. J. 19 éves nyékládházi lakos is, de az ő sérülése olyan volt, hogy ellátás után a helyszínen hagyták.

A Szabadság téri gőzfürdő mel-

Eső hadd verje, por hadd lepje!

(A Déli Hírlapból nyírta Petruska Zsolt, miskolci olvasónk)

nyaba. Legtöbbször fiatal kan róka jelenik meg először, amelyet az idősebbek elvertek a szuka mellől, ezért szivesen vigasztalódik egérrel vagy nyúllal.

Már akinek vigasz az ilyesmi!

(A Nimród című lapban lelte Máj Péter, mernyei olvasónk)

12.50: Dél-csehországi népdalok
13.25: Inter Bratislava—Banik Ostrava. Labdarúgó libamérkőzés

Kacsa lesz ez!

(A Fejér megyei Hírlapban találta Ország László, székesfehérvári olvasónk)

élek. Előnyben részesítem a XVII. kerületben élő, molett nőket. Egy gyermek nem akadály. A többit személyesen. „Hóvirág KU 65852” jeligére a kiadóba.

Kisvállalkozással a demográfiai robbanásért!

(A Képes Újság apróhirdetései között lelte Pohiba József, méri olvasónk)

FOKHAGYMA-FESTÉK

Igencsak sajnáljuk, hogy még nem találták fel a szagos újságot, így nem tudjuk bemutatni annak a KOLESTON elnevezésű krémfestéknek az illatát, mely a tubus felirata szerint hajat fest és ápol, ám felelősségünk teljes tudatában kijelentjük: a tubusnak igen erős, kiváló minőségű fokhagymára emlékeztető szaga van. A kaposvári 120-as számú Csemege bolt dolgozói, akik a tubust beküldték szerkesztőségünkbe, azt javasolják, hogy a tubust hajfestés és ápolás helyett a Tv „Főzőcske, de okosan” című műsorában kellene valamilyen módon hasznosítani.

A furcsa terméket egyébként a kecskeméti Univerzál ÁFÉSZ gyártja. A magunk részéről tanácstalanul állunk e szokatlan természeti jelenséggel szemben és mindössze annyit jegyeznénk meg: az ügyet meglehetős homály fedi és az nem vet jó fényt a farkától bűzlő halra.

Ki mit keres?

Négyszemélyes Seherezádé, Autopress vagy Kotyogó kávéfőzőjéhez gumit keres **Máté Ilona** nyugdíjas olvasónk.) **Budapest, Papp József tér 4—5. 1046)**

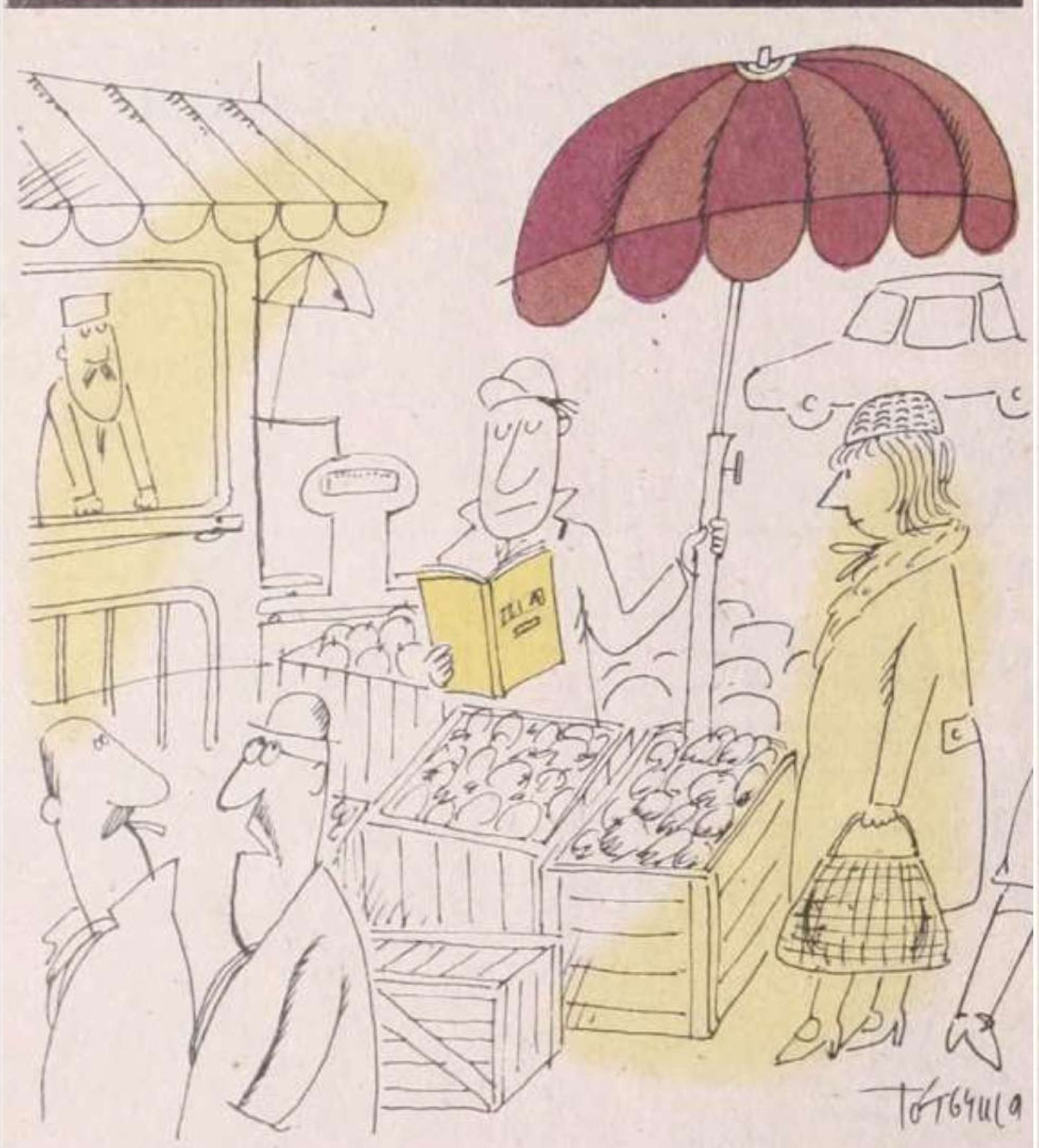
NDK-s PENTACON K—16-os Pockett fényképezőgépbe való filmet keres **dr. Simon János (Mezőpeterd, Petőfi u. 25. 4118)**

A „Hogyan tovább? ...” sorozatból a Polski Fiat 126-osról szóló könyvet keresi **Bagosi József** debreceni levélírónk **(Széchenyi u. 49. 4025)**

Szükségem lenne hidroforhoz 2 darab 20×30×10-es és három darab 20×30×8-as szimeringre, mert enélkül nem tudom használni a vízvezetéket. **Albert Zoltán,** 73 éves nyugdíjas **(Méra, Vasút u. 1. 3871)**

Két éve állandóan keressük a „Hóvirág” elnevezésű padlóburkoló csempét, zöld és drapp színben, 15×15-ös méretben, de sehol nem kapunk. **(Sári Józsefné Tiszavasvári Bajcsy-Zsilinszky u. 48. 4440)**

– Nagyon törekvő fickó... Most szerezte meg ezt a standot és a harmadik diplomáját...

MÁRCIUS 20-IG:

HASONMÁSOK ÉS CSUDABOGARAK JELENTKEZZENEK!

Mint már előző számunkban megírtuk, május 29-én, 30-án Ludas majálist rendezünk a Heves megyei Ludas községben.

Aki híres emberre hasonlít, kérjük, hogy küldje be fényképét szerkesztőségünkbe. A legjobb hasonmásokat lapunkban is bemutatjuk és meghívjuk őket Ludasra is, ahol a közönség soraiból összeválogatott zsüri három értékes díjat ítél oda a három legjobb dublőrnek vagy dublőznek.

Aki több hangszeren tud játszani, nyolc nyelven tud beszélni, erőművész, fakír, vagy bármilyen előadható csudabogár-produkcióval jön el a Ludas majálisra, felléphet a közönség előtt. A legjobb produkciókat díjazzuk!

Várjuk jelentkezésüket levélben vagy személyesen, március 20-ig.

Vendégünk: SZÉKELY ÉVA

Olimpiai bajnoknőnk meséli:

Egy szociológus, vagy egy pszichológus sok mindent kiolvashat abból a tényből, hogy hosszú sportkarrierem legvidámabb története is — Andreával esett meg.

Már kétszeres Európa-bajnok volt, amikor odalépett hozzá a Sportuszodában egy olyan hatévesforma kis vízipalánta és megszólításával tüntette ki.

— Te vagy az a Gyarmati Andrea?

— Én vagyok.

— És van neked már edzésnaplód?

— Van bizony.

— És van neked már aranyérmed is?

— Képzeld, van aranyérmem is.

— És... mondd csak... van neked már férjed is?

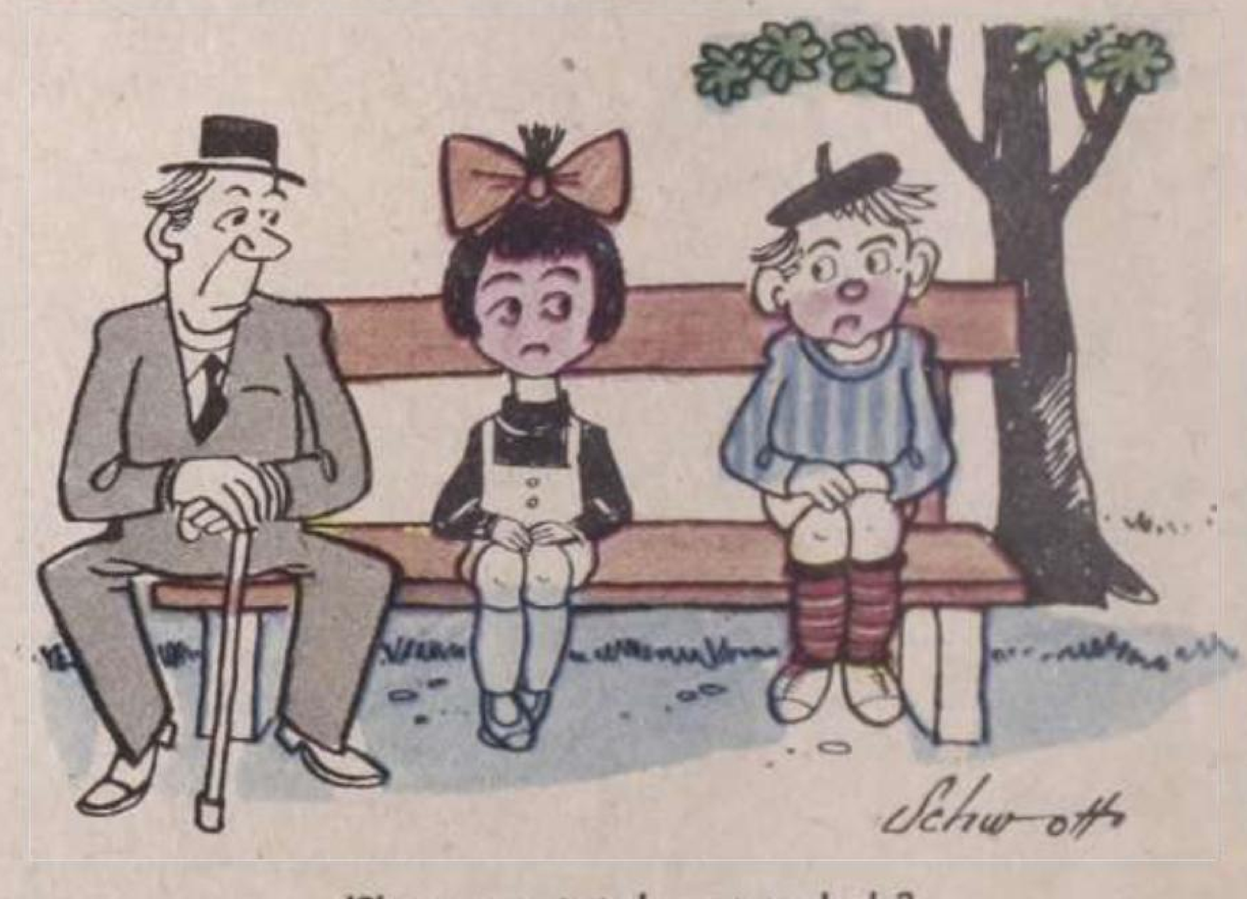
— Férjem? Az még nincsen.

A pici lány felsőbbséges képet vágott, felhúzta az orrát.

— Mindjárt gondoltam.

Egyébként örömmel teszek eleget a Ludas Matyi meghívásának és akik megtisztelnek a jelenlétükkel, azokkal szívesen elbeszélgetek majd ilyesfélékről, vagy bármiről.

Találkozunk március 4-én, 17 órakor, a **Gábor Andor Klubban (Bp. VIII., Gyulai Pál u. 14.)**

– Összevesztetek, gyerekek?
– Dehogy! Csak frontátvonulás.

GYEREKEK BESZÉLGETNEK

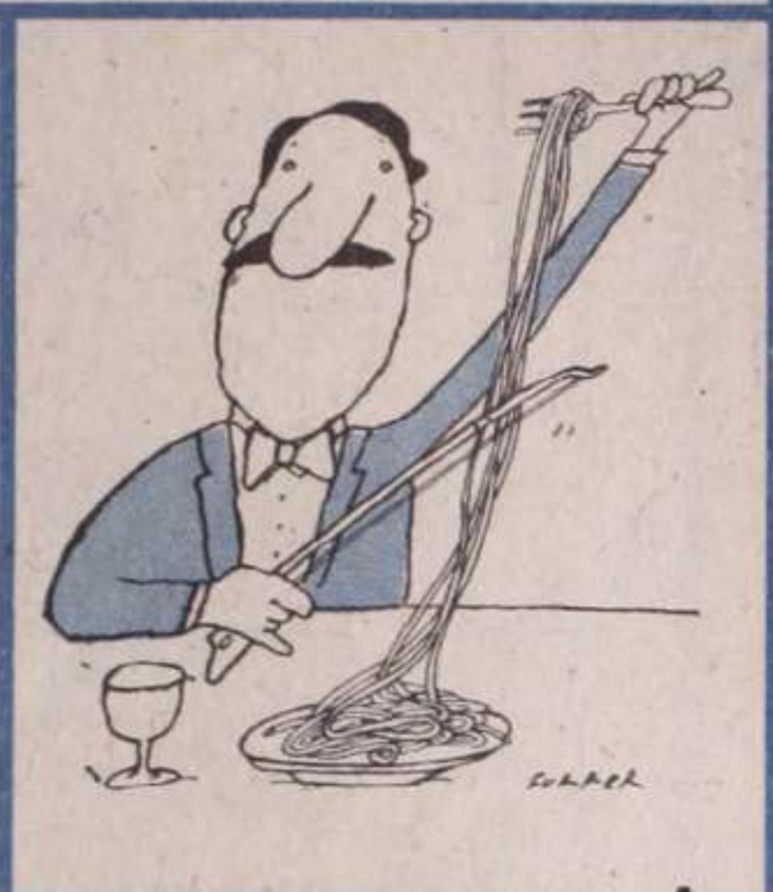
– Te is a lakásért születtél?

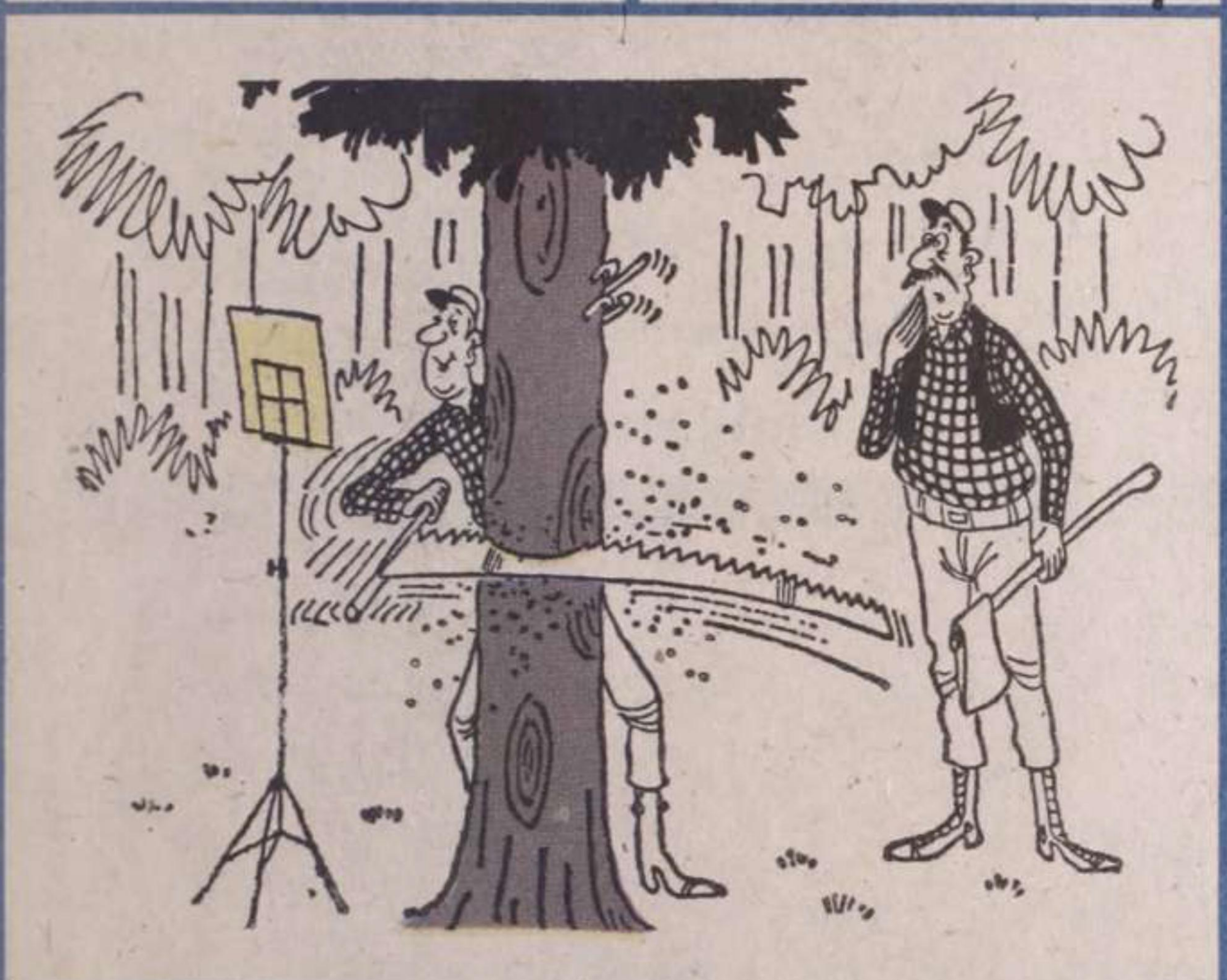
IMPORT HUMOR

MUZSIKUS LELKEK

ORVOSI TANÁCS

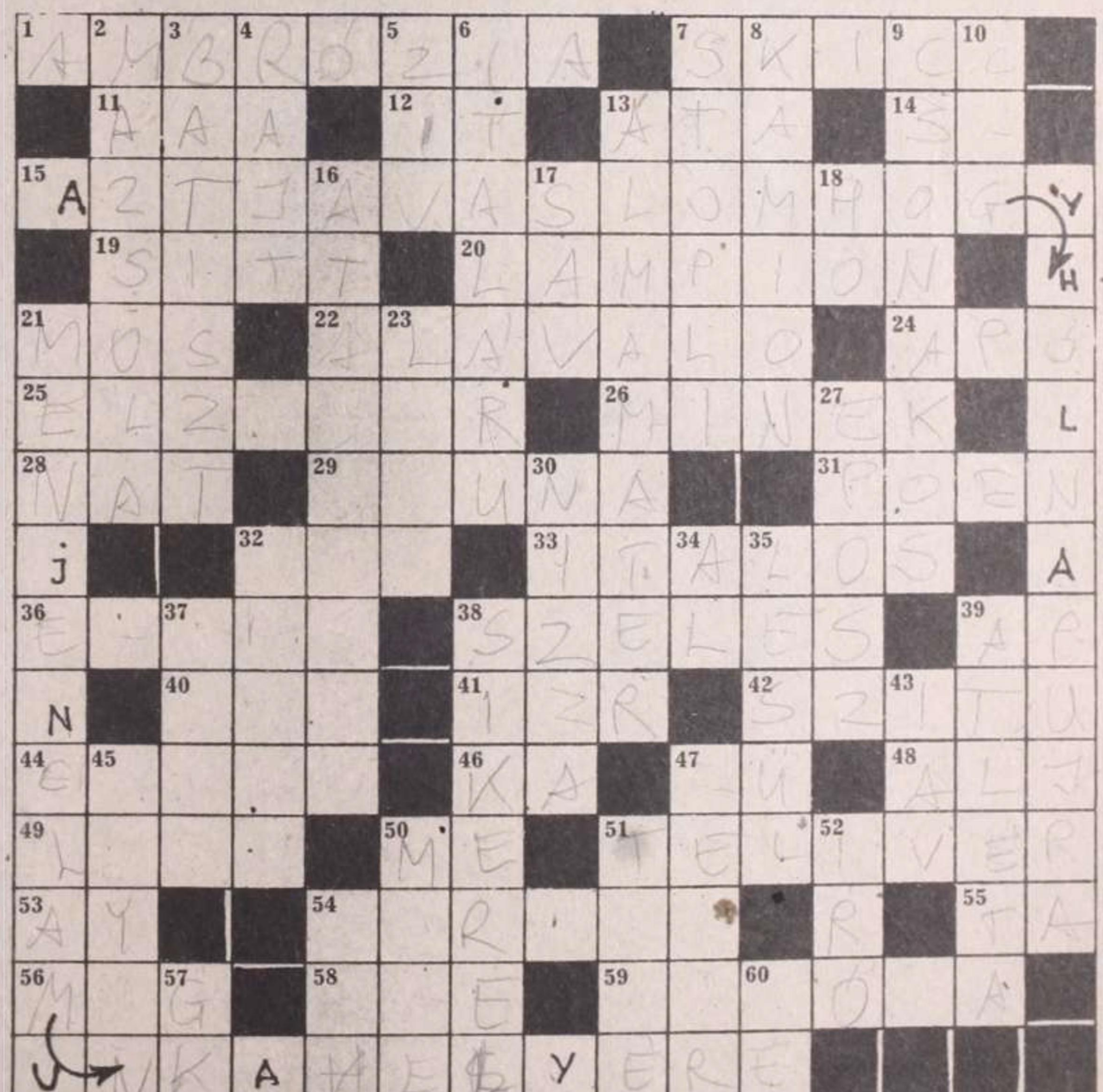
Kapornai már régebben betegállományban van s elmegy a körzeti orvoshoz azzal a panasszal, hogy rossz idegállapotban van. Az orvos megvizsgálja s azt mondja: — Magának pihenésre van szüksége... — s így folytatja: — Vízszintes 15 — függőleges 21. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb március 8-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. A görög hitregékben az istenek eledele
7. Vázlatszerű rajz
11. Azonos betűk
12. Gyakorító igevégződés
13. Alma-... (Kazahsztán fővárosa)
14. Autókon a Szovjetunió jele
19. Építőanyagok törmeléke
20. Kerti ünnepélyek világító dísze
21. Ruhát tisztít
22. Aljas, galád
24. Öreg bácsika
25. Szép metszésű betűfajta, mely egy holland nyomdászról nyerte a nevét
26. ....a szőke énnekem?
28. ...King Cole (énekes)
29. Egy múlt századbeli költőnő álneve volt
31. A vicc csattanója
32. Beszédre használatos
33. Kissé felöntött a garatra
36. Táplálékot veszek magamhoz
38. Az áprilisi időjárás
39. Külföldi hírügynökség
40. Többnyire állat lakhelye
41. Vallás röv.
42. Manapság ezt mondják a „szituáció" helyett
44. Ágas ikerszava
46. Kicsinyítőképző
47. Pázsit
48. Női ruhadarab
49. Elege van belőle
50. M. E.
51. Fajtisztán tenyésztett ló
53. A. Y.
54. Szelíden megfedd
55. A tantal vegyjele
56. A földbe kerül
58. Herélt kos
59. Járművet vezet

FÜGGŐLEGES

2. Kedvelt mesefigura a tévéből
3. Könnyű kelme
4. A futóverseny startja
5. Fordított innivaló
6. A Közértben is kapható
7. A futballcipő tartozéka (magyarul: bőrszeg)
8. Nagy tömegű áru fuvarozására szolgál
9. A Pál utcai fiúk egyik szereplője
10. Légvonat
13. Az egyetem régi, diákos elnevezése (latin)
16. Távoli ősök tulajdonságainak megjelenése
17. Maró folyadék
18. Csapadék
23. Velence híres strandja
27. Hosszú költői mű
30. Nemzetközi üdülőhely a Földközi-tenger partján
32. Francia város, egy emlékezetes csata színhelye
34. Az alumínium jele
35. Aki tartósan a napon hever
37. Valamikor Albánia királya volt
38. Valamilyen tevékenység, ha eredményre jut
39. Sportember
43. I. A. V.
45. Mutató névmás
47. Például: krétával a táblára
50. Angol humanista, Erasmus barátja
51. Helység Szeged közelében
52. Szellemi alkotó
54. Heves indulat
57. Gépkocsi röv.
60. Igekötő

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-9 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

RÉGI TÖRTÉNET

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Nem látom, hogy milliomos volnál, de azt látom, hogyan lettél azzá!

200—200 forintot nyert:

Lakatos Józsefné, Salgótarján, Arany J. u. 3. 3100
Ivanics Károly, Tápiószele, Hunyadi J. u. 15. 2766
Enyedi Krisztina, Gyékényes, Május 1. út 71. 8852

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Ludas Fórum: Mire emlékeznek szívesen az 50-es évekből?

Timár György: Agyrém — szótár

11. oldalon: Örömkatona

Peterdi Pál: Sipőcz nem változik

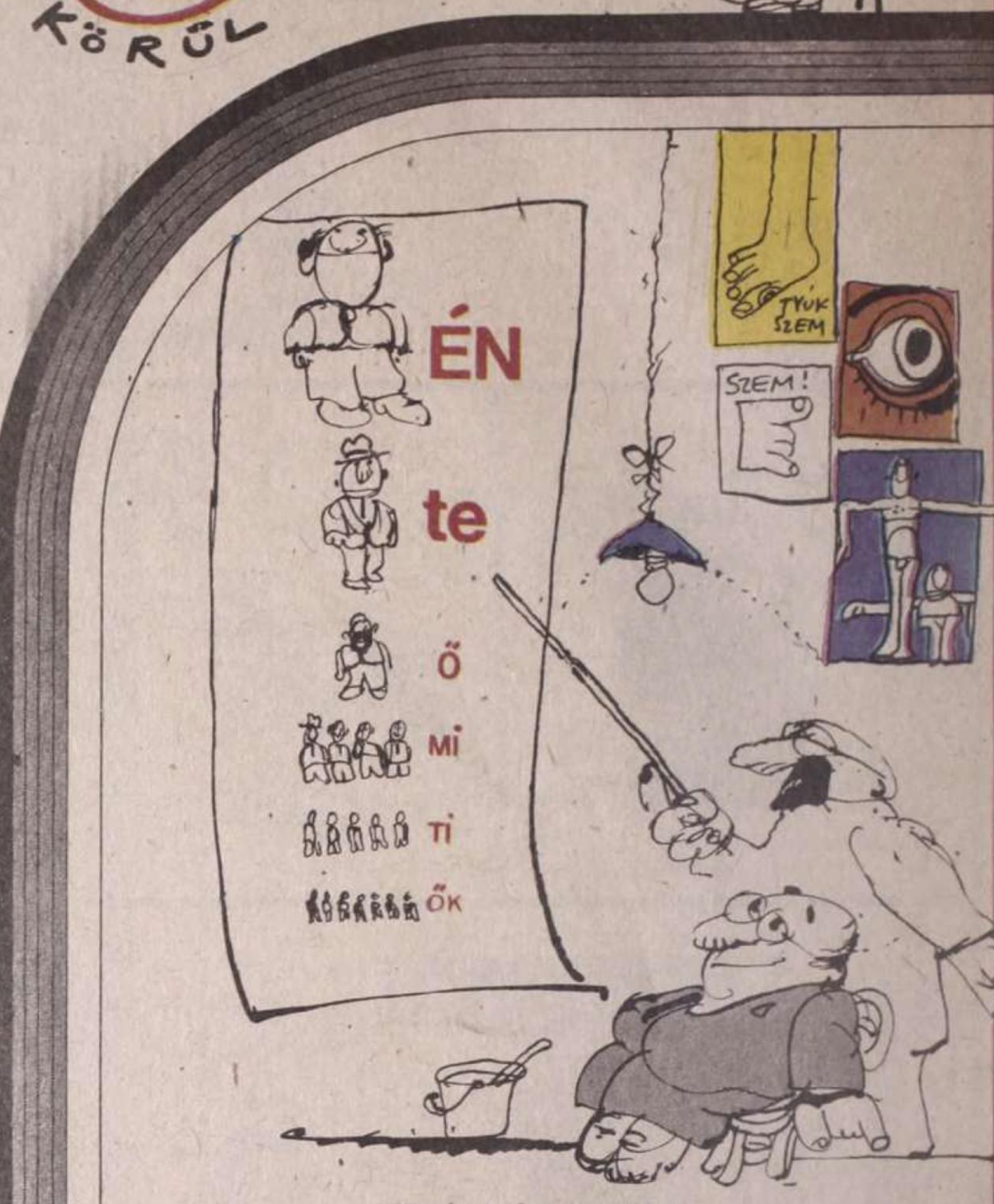
EGÉSZSÉGÜNK KÖRÜL

SAJDIK FERENC RAJZAI

– Úristen! Placebo volt a serkentő!

SZEMÉLYISÉGVIZSGÁLAT

– És soha ennyi nyugtatót nem szedhetett népünk, mint ma.

– Egészséges a réteges öltözködés, de nincs időm kivárni!

– Csak ha nőügy! Mert a doktor úr nőgyógyász!

